

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: К.В. 5/05

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД 28. марта 2006. године

Констатује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, из Окружног затвора у Београду приведени оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Сениша Филиповић, Драгутин Драгићевић и Иван Кораћ, браниоци оптужених, адвокати Владимир Петровић, Мирослав Перковић који ће мењати адв. Илију Радуловића, Драган Ђокић, Миломир Шалић који ће мењати адв. Мирослава Ђорђевића, а уз сагласност оптужених, те пуномоћници оштећених, адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел дошао сведок Вуковић? Јесте, добро, а сведок Василић, ту је, је ли тако? Добро.

Констатује се да је у судници - публици присутан сведок Маринко Василић и да је приступио позвани сведок Средо Вуковић.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Средо Вуковић.

Сведок СРЕДО ВУКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте успели да нађете нашу зграду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Успео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су Ваши лични подаци исти као они које сте дали у Брчко Дистрикту када сте испитивани, отац Никола?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Отац Никола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајка?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Цвија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 1957. годиште?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: 1957. годиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте незапослени и даље, оно што чекате решење?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Добио сам решење, а још ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тај радни спор, видим да сте водили неки?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Добио сам радни спор, али још није завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, још не радите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, Добро, ова адреса иста у Зворнику, је ли тако?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

Са личним подацима као у истрази, без измена, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни пред судом истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Предвиђена је и казна затвора до пет година по Кривичном закону. Ви нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се тиме изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ја ћу Вас сада позвати да положите заклетву пред судом, да ћете говорити истину, на тај начин, што ћете прочитати тај текст заклетве испред себе ту, изволите.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Прочитао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него морамо ми да Вас чујемо, сви, да знамо зашто се заклињете. Изволите.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Овај први или други један? Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел то тако, као што сте прочитали, јел сте схватили ту обавезу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Имате ту један папир поред. Уколико имате, будете имали потребе да неку од тих особа помињете, молим Вас да уместо имена, кажете то слово ту што стоји. Значи, ако будете у свом исказу имали потребу да та лица поменете, у неком тренутку, Ви уместо имена реците то слово, због неких процесних наших решења. Ви сте дали Вашу изјаву пред овим Државним тужиоцем и нашим истражним судијом Већа овог суда у јуну прошле године?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Брчком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, а дали сте изјаву и хашком истражитељу 05. јуна 2003. године. Јел Ви остајете при ономе што сте изјавили у својим исказима?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Пред хашким истражитељима не слажем се ни у чему, са преводом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са преводом?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте. Они су контра преводили, што ја нисам, малтене, ни говорио и не слажем се са преводом уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте читали тај превод?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Дали су ми у Брчком ови када сам био на саслушању да мало сада, летимично погледам. Ја сам видео да има много, много грешака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу грешака?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У преводу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у значењу онога што је написано, да нисте то рекли или да је?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, има речи, главнокомандујући, то нисам никада поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, него оне реченице, суштину, садржину, је ли то није како треба?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Има много нетачног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Много нетачног? Добро, то ћемо после онда видети. Када сте Ви видели тај превод, у Брчком или раније?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Брчком. Дали ми ови из Хашког, били су неки двоје, дали су ми да летимично мало прегледам, да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте то читали, тамо, јесте имали прилику?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесам, мало, на брзака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да приђете овде да видите ово што сте потписали. Приђите ево овде може, то сте потписали.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам читао ово никако, јесам мало, али нисам прочитао никако превод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не превод, него ово што сте потписивали? Под којим сте условима ово, на свакој страни потписивали, и ево на крају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Брчком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у Брчком, него, ову изјаву пред истражитељима која је дата? Свуда има Ваш потпис и потпис преводиоца, Дарко, како се овај зове, Дарко Бургула.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја то нисам читао до Брчког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас, под каквим околностима сте потписали, када сте ово потписивали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Тада, када су били ови хашки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они, у Зворнику били?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: На хотел «Видиковцу», доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, што сте потписали? Јесте им рекли да не можете да потпишете ако нисте читали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Рекао сам, дајте да прочитам, он каже, није могуће сада да Ви прочитате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај преводилац?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Само сам прегледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте Ви цртали ову скицу, овог затвора у Зворнику?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесам пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово је верно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То сам онако мало нацртао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, бар нешто сте Ви, значи ишак сте ово Ви цртали, не, рекох, да нису и то они нешто, добро. Да кренемо, пошто ми морамо Вас да

саслушамо на претресу непосредно, Ви знате већ из претходног испитивања о чему се овде ради. Значи, овде се ставља шесторици оптужених на терет извршење кривичног дела и ту су обухваћена три догађаја. Наиме, то су, пре свега, депортација људи из Козлука, у јуну месецу 1992. године, а потом, злочини у логору Дома културе Челопек и Економија и Циглана, па да нам Ви испричате, шта Ви знате о томе? Изволите.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Морам конкретно о коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да кренемо редом. Шта знате, Ви се сећате, испитивани сте тамо у овоме Брчком, па сте причали. Значи, мало да кренемо од Ваше радне биографије, шта сте радили, на којим пословима сте се затекли када је избио рат, како се то десило и где сте после радили, значи, нарочито месец мај и јуни и прва половина јула, где сте радили, на којим пословима сте радили и да ли нешто знате о овим догађајима које сам Вам сада поменула? Изволите.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: По избијању рата, пошао сам на посао. Ја сам живео иначе тамо у Калесији, па сам редовно путовао у Зворник. Ту је била барикада српска, која ме разоружала и предала у «Алхос». Тамо сам дошао и видео сам остале српске колеге. А Муслимани, они су остали у Зворнику. После смо радили, био је неки пункт према Србији, ту смо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте радили као позорник у станици милиције?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Пре рата сам био позорник у граду Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А те барикаде, ког је то било дана, отприлике, да ли је то било пре оног пада Зворника?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Априла, почетком, не знам, одмах на почетку, није Зворник био ни пао, то је на почетку самом и тада се одвојила муслиманска и српска полиција. Српска је дошла у Каракај, а муслиманска остала горе у граду Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: И ту смо радили мало у Каракају. После када је пао Зворник, ишли смо горе на обезбеђење објеката, објеката од виталног значаја, болнице, пошта, банка и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се нешто променило у раду од пре рата и тада после тога, у командовању, у начину рада?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не знам како мислите да се променило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, везано за начин рада, за командну структуру, да ли се нешто у начину рада изменило? Јесте и даље радили у центру као позорник, у граду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам радио као позорник, није ни било могуће радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нам испричајте.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није било могуће радити, ратно стање је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били распоређени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да сам био у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, јесте спавали у «Алхосу»?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисмо нигде спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли у Калесију, у Ваше место?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам могао да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је био смештај?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Како где је ко имао, у колима, како се ко снашао. И после смо ишли када је пала Кула, ишли смо на линију, ишли смо у, држали смо горе ровове, па смо ишли у Зелени Јадар горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ крај априла, је ли тако?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да, па изнад Шеховића према Кладњу, па тамо код Калесије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то били ангажовани војно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, као полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, на линији, шта сте радили, јесте учествовали у борбама?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, у рововима, чували ровове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, чували, нисте учествовали у борбама?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте некада учествовали у борбама?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ишли смо, али нисмо имали неке борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је ангажовао за ту поуну војске или како већ?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, није, ми смо ишли као полиција. Нисмо са војском имали ништа. Ми смо као полиција ишли, ко је наредио да се иде, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да учествујете у борбама или?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У неким акцијама, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим акцијама?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ишли смо једном у Крижевиће и једном у Засеок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је тада командовао, када идете у те акције?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, ми смо имали своју чету, јер је вод, чета, вод полиције је био, ја мислим, тако, двадесет људи, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате нешто за ову депортацију из Козлука?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: О Козлуку не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били крајем јуна месеца, када су ти Козлучани напустили? Где сте радили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не сећам се где сам био, био сам вероватно у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате неког полицајца Саву Михајловића? Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Саво Михајловић није полицајац, он је био, нешто на вези је радио, везиста нешто, шеф везе, тако нешто, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При коме, при војсци?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: При СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При полицији, значи?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Требало би да сами испричате целу изјаву, то је тако по правилу, али често то правило, као и многа друга правила не могу да се испоштују. Изволите.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ја што сам имао и могао се сетити, ја сам испричао. О детаљима, о Козлуку не знам ништа, о исељавању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ту ништа?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајде да пређемо онда на ову Економију. Знате ли нешто о том затвору или како Ви то зовете, не знам више? Шта Вам је познато?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Након и ових, што сам ове послове радио, био сам ангажован у обезбеђењу те Економије. Ту је био као неки затвор и ја сам одлазио доле, било је пет резервиста, ја мислим који су обезбеђивали то. То су биле неке штале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штала?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, ту су биле штале, пољопривредно добро је било и била је једна канцеларија, канцеларија и ту је било смештено, ту је био одређено за притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када кажете, ја сам одлазио доле, мислите били сте ту као командир и одете повремено у госте код тих резервиста, не схватам?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам одлазио овако, нисам као командир, него као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислите пре него што сте тамо били задужени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам, него када сам задужен, онда сам одлазио доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте одлазили? Да ли Вам је то радно место?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Одлазио да видим шта раде ти резервисти, како обезбеђују и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте задужени, за шта?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: За Економију, за тај притвор, затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел Вам није онда ту радно место, ако сте задужени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, било поред осталих послова и то сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то није било једино радно место?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, хајте нам то мало реците.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, одлазио сам и било је једно четири-пет резервиста старијих људи, који су се сами пријавили када је то формирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то, да ли можете то сада да набројите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Старији људи, има Лазаревић Сретен, Станојевић Драган, Савић Слободан, Видаковић Стево и Јовић Милош. Та петорица, они су обезбеђивали то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милутин или Милош?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Милутин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Видаковић?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Стево. То су све старији људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих одредио?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, они су се сами ваљда пријавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ваљда старешинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они прво ту одређени да буду по својој пријави, или сте Ви прво, па су они дошли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То је пре формирано, а пре је био одређен неки Милановић Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је Вас тамо одредио, то нам реците?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Неко од старешина ми је рекао да водим рачуна о обезбеђењу затвора. А, сада, ко је, да ли је Славко, да ли је Петко, ја не могу се сетити, то је дванаест-тринаест година прошло. Усмено ми је рекао да тако радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, ко је тада у то време, када је то било? Ко је тада био начелник полиције, ко је био командир, ко су били помоћници, да ли можете да се сетите? Када се то дешава, када Ви тамо добијате једно од задужења да управљате тим затвором?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, то је могло да буде, мај, јуни, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми овде имамо неке податке да је тај затвор био у мају. Да ли је могуће да је био мај?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам ја био, пре је један одређени, пре један колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, то знамо.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Милановић, па је он нешто се разболео, не знам ни ја, и онда они су мени рекли да ја то мало надгледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славко или Петко?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не могу се сетити, они су били помоћници командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био још неки помоћник, у то време, у мају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја нешто не могу да се сетим, мислим да је и Маринко био нешто и он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био'

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир у то време?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Овај К. Ја мислим К, да ли је ВД или је командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био начелник?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Биће Бојић Миленко један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није Мијић, можда?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мијић, Мијић, јесте, Мијић Миленко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да је он био. Он је био први начелник српске полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то писменим неким решењем добили од Петка или Славка?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмено? Па, шта кажу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да доле поведем рачуна о обезбеђењу затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам кажу за тог Милоша да више неће бити, зашто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није, рекли су да се разболео нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се распитивали, од чега се разболео?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, после сам га питао, после ваљда шта је било, каже, не знам, нешто ми није добро, шећер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у болници?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, колико дуго?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, само није га било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га Ви видели тада, у том периоду, када Ви ступате на његово место?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је имао неки нервни шок, нервни слом? Рече нам неки сведок који је био раније, јесте чули нешто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, нисам, ваљда неки шећер, шта ли је и губио је, губио је равнотежу, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази, некако је добио слом живаца и отишао и рекли сте и зашто је добио слом живаца? Да ли се сећате тога? То је било прошле године у јуну када сте дали исказ?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да ли је слом живаца, он каже нешто губим равнотежу и падам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја читам то што сте Ви рекли, што је снимано, па сте се изјашњавали то да је добио слом живаца, па сте пре тога нешто рекли о неким околностима које су се дешавале у том затвору у његово време. Испричајте нам о томе.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, знам да се није ништа дешавало, не знам како сам могао то да кажем. Рекао ми је да ништа није било, само да је, каже, једноставно да је нешто му дошло и губи равнотежу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време његовог боравка на Економији, ништа није било?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није, каже. То би могло њега да приупитате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам читам овде, читам, испред себе имам Вашу изјаву, а не његову. Ајде испричајте нам, шта се дешавало на тој Економији?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Када сам ја почео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате како овде функционише овај суд? Тако што, видите да колегиница ништа не куца, значи све наше, свака реч улази и онда она то слуша и куца. Исто тако, на исти начин у Брчком, значи свака реч судије, тужиоца и Ваша улази. Ја сада не бих желела да Вам читам ово, онда Ви, тако сте исто рекли да ћете говорити истину. Ја не знам о чему се ради сада. Ево, овде пише: и онда су ту долазиле паравојске, тукле затворенике и некако је добио слом живаца и отишао је и по наређењу тадашњег командира, ко је био командир, Маринко. Петко, мене су поставили доле на Економију. Значи, то је свака реч, није то да је судија диктирао, него оно што Ви кажете па се то чује, па се, схватате ме? Да ли је то било тако? О томе Вас питамо. Ми нисмо овде се скупили да причамо о лепом времену, него, значи, о овим догађајима у оптужници, ако је било, ако Ви знате, изволите. На шта сте мислили, када сте ово рекли? Значи, причамо сада о периоду за време тог Милоша, па ћемо онда када сте Ви дошли, шта се то догађало? Јесте Ви уплашени нешто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Од кога се плашите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ово ми је први пут у животу овако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога се плашите, реците?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Онако, нека трема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само трема? Од чега трема, од страха или од тога што сте први пут у суду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, први пут ми је ово у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, први пут.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: И не могу да се сетим свега, дуг је период прошао, тринаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али ово у јуну, ја Вам читам шта сте рекли у јуну месецу прошле године, када сте причали. Ово сада што сам прочитала, ово су Ваше речи у јуну када сте били саслушани, прошле године, значи, не пре тринаест година, не 1992. године, него у јуну месецу? Када сам Вам ово прочитала, да ли се сећате тога да сте рекли или се не сећате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Сећам се да ми је нешто причао он после да је било нешто, али ја не знам.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Шта Вам је причао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да је нешто, да су долазили неки, да су тукли те затворенике. То ми је можда рекао после много, када сам се видео са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те године или неке следеће?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Следеће године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оде Милош, Ви кажете, овде кажете, по наређењу тадашњег командира, ко је био, Маринко, Петко, а сада кажете Петко, Славко? Да ли знате, ко Вам је рекао усмено да ћете Ви бити тамо командир обезбеђења?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мењало се то, ја мислим да су они помоћници били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, они?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, Петко, Славко, Маринко, њих тројица су помоћници били командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате, ко Вам је од њих рекао да ту будете?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви долазите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја долазим доле и била су петорица, што сам рекао на обезбеђењу и било је можда једно четири-пет затвореника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли, први пут?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви сада надређени овој петорици резервиста, овим старијим?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ја сам као активан, ето добио то да надгледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви сада њима шеф, тој петорици? Да ли Ви њих организујете, шта, како?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Они су се сами организовали, како ће да раде, ја сам само ето долазио да их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је Ваша улога онда, зашто Ви да руководите, ако немате потребе? Која је Ваша улога тамо?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да обилазим, да не буде неких проблема и тако. Није ми ту било стално одређено да ја ту будем стално ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте боравили када нисте ту?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Доле у Каракају, Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте били у Стандарду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пресељени и запослени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неки стан у Зворнику?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Имао сам после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, када се ушло у Зворник, када је Зворник ослобођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав стан?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Стан у згради, дали ми неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, општина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту сте спавали, је ли тако?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је оно, после 08. априла?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: да, када је пао Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и значи, ту сте спавали. Колико често сте за то време док сте били на Економији управник, колико често сте ишли на Економију?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам ја никакав управник, ја сам био обичан полицајац. Одлазио сам доле, али није дуго на Економији, можда једно десет, петнаест дана да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то трајало на Економији?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за тих десет, петнаест дана, колико често сте ишли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда, некада сам дневно одлазио, некада сваки други дан, тако, нисам морао стално бити, јер није било потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су спавали ови?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Била је једна просторија, која је вероватно некада била канцеларија нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту исто на Економији?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та просторија где су били ти људи које сте затекли ту затворени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Исто, једна до друге просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они ту и спавају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како се то обезбеђивало? Кажете, био је затвор?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, било је, једна врата су била и закључа се и један увек има полицајац резервни на улазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ту, да стоји баш?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога он то чува? Шта чува, да не побегну или да неко не уђе или шта или нешто треће?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, обезбеђује, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђује?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да, и да не побегну и да неко не уђе и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они стално ту били?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали неке смене, нешто?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Њих петорица су се мењали стално, по два сата, по три, они су се договорили сами.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу закључивали?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кључ, ко држи?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, онај ко је на улазу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте Ви дошли, кажете, затичете четворо, петоро?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да их је било највише десет, дванаест, највише петнаест?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, добро, долазило је још.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, значи?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: После.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тих десет, петнаест дана?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је доводио те што су накнадно долазили?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим територијална одбрана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате, да је територијална одбрана?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Знам да није милиција доле доводила, полиција.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, какви су били ти, у каквим униформама ти што су доводили?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, били су у цивилу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У цивилу, у цивилу, нису били у униформама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ти затворени, него ови што доводе, територијална одбрана, какве су имали униформе?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Имали су, били су и у цивилу, и у униформама, и шарене, и оне војне, СМБ и тако, ко се како снашао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали неке ознаке?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви некада причали са тим што доводе?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим који доводе?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам ни био када су доводили, тако ваљда потрефим се да никада не будем, када доводе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда знате како су изгледали?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, знам, када дођем, када обиђем, ови ме извести да је дошао, доведен је тај и тај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел доведен некада неко кога сте Ви познавали, обзиром да сте Ви ту и живели?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Фадил Ханџић или је Хрњић, мислим да је Ханџић, не могу се опет сетити, Ханџић, Ханџић Фадил.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били када је он доведен?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да је доведен?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Обезбеђење, ови резервисти, што су обезбеђивали ту просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га Ви онда видели унутра?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесам. Знам га, био је таксиста у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали са тим Фадилом?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, јесам, овако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, ко га је довео, зашто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нема ни он појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема појма? Јел он био неки војник, униформисан?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, да ли сте га питали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, њега су нешто, ради неког убиства неког таксисте теретили, пре рата је било убиство па су њега због тога, он каже, привели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због убиства од пре рата?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, неког Поповића, у Радаљу се десило убиство па је наводно био он умешан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је мислио да је због тога?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, бар је тако рекао. Он каже да нема са тим везе, са тим убиством.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде нам опишите услове, какви су владали услови у том објекту унутра, у тој соби? Колика је та соба?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Соба је била можда једно пет са четири, доле су биле шпере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су то шпере?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То је нешто овако, као даска, дрвена даска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даске?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: И одозго су били, имали су ћебади, душека да ли је било неколико, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На томе су спавали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало унутра, за живот, за борављење?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, како, није удобно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали сто, столицу, неки орман?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не, нисмо имали ни ми, камоли они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На чему сте Ви спавали? Добро, Ви сте имали стан у Зворнику, а ови резервисти?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Спавали људи на спужви, шта има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хигијену, како су одржавали? Јесу имали ту неки мокри чвор, нешто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Био је напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напољу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да. Па, нема, ту је била, кажем Вам, економија ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, храну, како су се хранили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Хранили се као и ови резервисти, исту храну су јели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, ко је то доносио?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, доносило је се, у Стандарду се кувало и доносило се свима, што су јели и ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Стандарда, значи?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са тим Фадилом, ајте бар нам нешто испричајте?

Да ли га је неко тукао, да ли га је неко малтретирао, тог Фадила?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Једном сам ја дошао и дошли су неки, неки, Црни, Мрки и још један и извели су га и тукли су га. Ја када сам наишао, када сам дошао, случајно сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су га тукли, испред?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, извели га. Дошли са пушкама, овом стражару наредили да отвори, он сироме, морао отворити и они су њега извели и тукли су га. Ја сам наишао случајно и са њима се закачим добро и отерам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, чиме су га тукли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Палицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Палицом?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте их отерали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам их отерао и забранио сам овим стражарима што су обезбеђивали тај затвор, да никога не пуштају унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, када се то десило?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да. А ако неко хоће да дође да разговара са затвореницима, ако мене нема, да се обрате старешинама горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе, када кажете – горе, мислите на град?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На станицу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, станицу, да се обавести, да се не сме нико пуштати. Он каже, шта ћу, уперио пушку у ме, шта ћу, ја сам морао, каже, дођу њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су причали ти Ваши, ти резервисти ту? Да ли се то често дешавало да је неко долазио да испитује, да изводи или не?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Од тада више није нико смео доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог Фадила?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: После тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, пре?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам пре, док сам ја обезбеђивао, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко ту изгубио живот, на тој Економији?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим да није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли у истрази, могуће да је неко и убијен, јесте то мислили на пре, док је био Милош или после?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, нисам чуо, али док сам ја био, није се десило, једини тај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је тај од Добоја, тај Мрки, Мрки и Црни, да ли је то иста особа?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, неко га зове Црни, неко Мрки, море бити да је тамо негде од Добоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они били одевени, коме су они припадали, да ли би то могли да закључите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, имао је неку полицијску униформу. Где је набавио, ја не знам, неких чиновна набацао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте Ви имали од наоружања, као полицајац?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Имао сам кратко наоружање, пиштољ и пушку, аутоматску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, пушку аутоматску и пиштољ?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Остојић, Станојевић, Лазаревић?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Имали само дуго наоружање, пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматске или?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ја мислим аутоматске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, како каже, овај уперио пушку, па има и он пушку?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Знате шта, они су старији људи, поштени људи, неискварени, а овај је можда намазан свим бојама и он би лако употребио да је овај пуцао, да је овај уперио стражар можда, овај би био бржи и спретнији човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, од кога стражар треба да чува, од поштених или од ових, опасних, шта је функција стражара?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да обезбеђује, да чува.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи да обезбеђује, да стоји и када неко дође да пушта?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда објашњавате ово, овај дође, пушку и он се склони, да ли Вам је тако рекао или?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Тако, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам. Да ли сте Ви имали неке упутства како да поступате, ако случајно неко неовлашћено дође, изведе људе, које Ви треба да чувате, да обезбеђујете, да ли сте Ви одозго имали неко, па кажу, то ћеш поступати овако или Ви знате по правилима?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте, речено је то све, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао, када, то нам реците?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Рекао сам и ја да имају оружје, али не сме он да пуца ни у кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не сме. Ко је могао онда супротставити се тим бандама и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама неко рекао од Ваших надређених? Ко је Вама био директно надређени, да ли ова тројица помоћника?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко од њих рекао како да поступате у некој ситуацији?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, није, то се зна и знам када треба употребити оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте некада употребљавали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови Ваши, да ли су они нешто реферисали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, јесу ми рекли, али не сме он употребити, нема силе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим овог случаја са Фадилом, да ли је још неких таквих случајева било, а да Ви знате, да сте Ви лично присуствовали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Економији?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте у истрази да сте увек обавештавали претпостављене, кажете, одем горе и пријавим. На шта се то онда, увек, односи?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, одем, ако има неких проблема, као што је тај конкретан случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кога сте обавестили о том случају? Нешто сте се изјашњавали у истрази конкретно о томе.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Од ове тројице, једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да ли је Петко, да ли је Славку, Маринку. Мислим да је Петко био онако најкомуникативнији, био је онако добар са мном и од пре и Славко, са њима сам стално био и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу они, шта су рекли када сте за тог Фадила пријавили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се, не сећам се шта су рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли, на питање судије, шта каже Панић и Василић, кажете, ништа.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не сећам се шта су рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада се не сећате? И рекли сте, на питање судије, значи, да долазе и даље или да се предузме нешто, Ви кажете, није ништа се предузимало.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам запретио да се састану њих пет, имају и они пет пушака и они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овим стражарима?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте, кажете, били на Економији укупно Ви?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда је било месец, тако, да ли месец и по, не знам. Нисмо дуго углавном били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дајте нам мало реците, овде сте се исто изјашњавали, кажете, у затвору су били Муслимани, па Вас судија пита, ко је те људе хапсио, доводио, из којих разлога? Одакле ти људи? Ко су ти који су ту довођени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не знам одакле су довођени, они су довођени, ја нисам видео одакле су довођени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази, хапсили су по граду, враћали из Србије, скидали са аутобуса, доводили у Стандард, а одатле на Економију. Да ли се сећате да сте то рекли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Могуће је да су довођени са, скидани са аутобуса или по граду, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је био пре рата затвор, притвор у Зворнику?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд сада овде затвор, да ли Вам је то било нешто чудно као полицајцу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не знам откуд затвор, рат је почео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете, рат је почео?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Рат је почео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пре тога сте чули да има још негде неки затвор, осим то што кажете, доводили у Стандард, па одатле на Економију? Да ли је и у Стандарду био затвор?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Стандарду, ми смо били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Казали сте овде, доводили су их у Стандард?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда на саслушање доводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На саслушање? Да ли је то била нека просторија за саслушање у Стандарду или шта?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Стандард, то је једна зграда велика, ту је била смештена и полиција и територијална одбрана и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ту некада били да сте видели да је неко ту саслушавао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте на то, на шта сте мислили када сте ово рекли, можда на саслушање?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, можда на саслушање, шта ја знам, шта су, ко је саслушавао. Не знам ко је саслушавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је овај затвор формирао, ко је то отворио, ову Економију, ко је то држао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ми смо, полиција је обезбеђивала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То знам. Ја питам, ко је држао, ко је формирао? Чији је то затвор? Ко је основао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, мени су рекли само да обезбеђујем доле. Е, сада, ко је основао, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је полиција основала?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ми смо само обезбеђивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, то сам чула, питам Вас, да ли знате, ко је основао затвор?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је направио затвор?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте о томе нешто у истрази говорили, на питање судије?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Могу претпоставити, а не знам ко је основао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, вероватно влада, та зворничка, шта ја знам, не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се никада интересовали за то?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је претпостављао владу, ко је чинио владу? Ко је био у влади?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ваљда ови људи из врха, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био у врху, у мају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У влади?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У влади, председник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви знате, чланови, председник? Шта Ви знате?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да је председник општине био Брано Грујић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да је био. Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, ко су били чланови?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам ко је био, али да ли је био овај шта К, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар тај сведок К није напустио полицију? Ми смо чули да је он после у неком предузећу радио, као директор?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Он је био свагде, он сада буде у полицији, сада буде у предузећу, сада буде општини, шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о некој Циглани?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Циглана има у Зворнику, доле у Каракају.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а јесте чули да су ту неки људи држани?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам чуо ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте чули, ко је држао ту Циглану? Рекли сте у истрази да је држала војска?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, војска, територијална одбрана је била доле смештена, сада, да ли су они имали затвор, нисмо могли ући никако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте тамо ишли?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Полиција није могла никако ући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су неки са Економије пребачени на Циглану, па да су тамо нешто радили, неки принудни рад, па да су?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то чули?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви кажете, били сте на Економији око месец, месец и по дана, можда и мање, шта се онда дешава?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Онда је премештено у Технички школски центар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у Каракају?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, у Каракају.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли исти ти људи са Економије?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, исти, то је можда било десет, дванаест.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су пребачени?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је наредио да се тамо пребаце?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја тачно не знам ко је наредио, али неко је од ових мојих старешина рекао да се пребаце у Технички школски центар. И ту смо били можда једно, отприлике, нисмо ни месец дана, ја мислим тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то сада већ месец био?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда половина јуна, почетак јула, тако нешто. Не сећам се времена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви опет и тамо сте задужени?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко сада тамо чува?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Исти ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови се сада пресељавају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где тамо спавају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Исто, понели су то где су спавали, доле на Економији, понесу горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како изгледа то у Техничком школском центру? Да ли је то сада неки већи објекат, већа зграда?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није, то је нека радионица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радионица? То је нешто партерно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, радионица, ту ученици праксу вршили и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је та учиниоца где су смештени ови људи, ови затвореници?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, била је виша него ова доле на Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већа?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, само једна просторија?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то унутра изгледало?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ништа, радионица као радионица, има, унутра је наткривена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имало унутра од намештаја, јел било нешто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није било ништа, били су шкрипови за обуку ученика, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На чему су спавали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ово што су понели са Економије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су јели?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Исто што и ови са обезбеђења, исто све, исту храну јели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту неко долазио да испитује, да саслушава?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што их онда држе ту?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали некога?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам, нисам, није се ни знало ни за шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су ту довођени још неки или тих десет, дванаест?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, можда је још који доведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је доводио?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Знам да су једног малог ухватили негде на Златним водама изван Зворника и довели га доле, није имао можда једно седамнаест, осамнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки Србин или Муслиман?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Муслиман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су га довели?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Немам појма, нашли га горе негде на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у цивилу или у униформи?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте причали са њим, шта каже, да ли се нешто разговарали Ви са тим затвореницима у школи?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, јесам разговарао, али, на крају сам га пустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га пустили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја га лично пустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чијем овлашћењу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ничијем. Сам сам предузео, нешто ми га било жао, млад је био, ја сам га пустио и ено га и данас живи у Аустрији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да је Османовић Захид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што и друге не пустисте?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам смео, да Вам право кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Од свега, бојао сам се за свој живот. Да је неко можда сазнао да сам га пустио, убили би ме од ових што су га можда ухватили. Ја сам на свој ризик њега пустио, па рекох, шта буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај који би могао да нареди да се они пусте, или да се не пусте?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како чувате, а не знате ко Вам је надлежан за пуштање или за затварање?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја не знам ко је могао да укине то, да пусти све те притворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам ко је могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко може да нам то каже, ко зна то?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја не знам ко може да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим ко може, може свако, него, ко хоће, то сам питала?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам на свој ризик пустио овога малог, па шта буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто било?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Срећом, нико није сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да сте хтели још некога да пустите, кога би питали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Никога не смем питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би ни питали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не бих ни смео питати никога да пусти, на пример, некога, него сам овога малог на свој ризик, па шта буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо оно разјаснили, кажете, увек сам обавештавао претпостављене усмено, одем горе и пријавим. О чему сте то?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ако има неких проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел било проблема, осим овог Фадила?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Тај једини проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, ништа друго?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, Економија, ту кажете, једно опет месец дана и сада шта се даље дешава?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: И онда се иде горе у Зворник. Зворник је очишћен и онда иде се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је очишћено?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ушла српска војска у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушла војска, када, још у априлу, ово је већ јуни?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Док су направили горе решетке на суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком суду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Суду за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој згради?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је сада рекао, идете сада одавде тамо, ко сада то каже?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ови моји претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у јуну Ваш претпостављени, непосредно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Та тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада начелник, да ли се сећате? Променио се начелник?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да је био из Лознице Пантелић Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био негде до почетка јуна, да ли то значи, да је Каракај био почетком јуна, ако је за време Каракаја био Пантелић или не? Ко је био после Пантелића начелник?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: После Пантелића је, ја мислим Маринко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маринко нам каже да је он био негде тако 10. јуна постао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам рекао, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу да Вас подсетим, значи, ако је он био 10. јуна, јел то значи да је он био или Пантелић или ко, да ли знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Вам дајем ове датуме.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Био је Пантелић, па је после Пантелић отишао и онда га је Маринко наследио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е, сада, за време овог Каракаја, ко је био, да ли се сећате? Да ли можете по начелницима у том периоду да се некако, о трајању тих затвора определите? Ако Вам кажемо нешто што само он, на пример, каже, када је био?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим док смо били у Каракају, да је био Пантелић, а сада да ли се Маринко и он променили, док смо дошли доле у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нешто ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како долази до тога да сада идете у овај преуређени затвор у Суду за прекршаје?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не знам, неко је наредио да се ставе решетке на Суд за прекршаје. И када су стављене, ми смо дошли горе у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како сте дошли са тим људима, како сте их пребацили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, аутима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутима?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, службено ауто је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од полиције или?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим, полиције, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао по њих?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, имали смо и ми «Југа», «Југо-55» и са њим смо пребацивали и да ли је дошло из СУП-а још које возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада, значи, долазите у тај Суд?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тих, колико људи, петнаест, двадесет, колико, или мање?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, од петнаест до двадесет. Није било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сада тамо од чувара долази њих да чува?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Иста та петорица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иста?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где они спавају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Они спавају у «Новом извору».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то до зграда?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Зграда до зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ови, какав је сада тај затвор у Суду за прекршаје?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ту је пре рата био Суд за прекршаје, канцеларије, има итисон доле и они су понели оне своје лежајеве где су пре лежали и ту су боравили, има WC заједнички, мокри чвор, заједнички је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А храну, одакле су ту добијали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Исто из Стандарда, сви заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко добијао из хотела «Дрина», од неких затвореника, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја колико знам, сви су јели исту храну, ови што су били у затвору и обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то требовао, ко је то доносио?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Довозили су из Стандарда, ови људи, кувари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то цивили неки или војска у Стандарду, ко је?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта раде ти затвореници ту по цео дан?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ништа, седе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту неко долазио да их испитује, да их саслушава, нешто, када сте пребачени у суд, када је то било, отприлике?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, то је било јуни, јули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико сте ту остали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ту је остао до краја, више се није ни мењао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично сте ту до краја остали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам остао ту негде до пред зиму, зиму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скроз до 1992./1993. годину?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да, 1992., септембар, октобар, тако, знам да је почела зима, снег, зима је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте били ту у Суду за прекршаје?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, нисмо се селили, ту су били затвореници и ови што су чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље су ту били затвореници?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све до јесени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Док сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, Ви док сте били, били су ту?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се повећавао број, да ли се смањивао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, јесте се повећавао, долазило је још људи, довођено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било у Каракају неких инцидената, нешто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде у Суду, да ли су долазили неки, да ли су упадали неки?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесу упадали неки Гогићеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти Гогићеви?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, неки Лозничани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви видели те Гогићеве, испричајте нам нешто о томе, да ли знате, ко је њих довео, где су они становали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја не знам ко их је довео. Становали су поред Старог моста у Зворнику и били су, шта су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где поред Старог моста?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Поред Старог моста у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком објекту?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, нека кућа велика је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Гогићеви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, имали су неки полицијске униформе, неки војне, шарене неке, неки у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте њих приметили, ко је њих ту довео?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја не знам ко их је довео, после сам сазнао да их је Милош довео, тај Пантелић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, шта је то било, како се то десило, тај инцидент што кажете?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам био на кругу, у СУП-у у кругу СУП-а и видео сам да су ушли у затвор, двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да. И ја сам отишао тамо и они су извели некога Смаиловић Рамиза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог Ћелу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ћелу и почели га тући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ту у Суду за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој соби или на ходнику?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У соби, у соби, у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ушли у собу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ушли су у канцеларији, била је отворена, ту где су смештени стражари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била затворена ова соба где су ови затвореници или, како су у ту собу ушли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим да није била затворена, док су они ушли па извели Телу и онда нису смели од ових Гогићеваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови стражари?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да реагују?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нису, ја да нисам био, ко зна шта би било. Ја сам дошао и истерао их, малтене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је њих ту било, тих Гогићеваца?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Двојица или тројица, ја мислим, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме су га тукли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Неком палицом, једном га ударио, ја сам само видео једну масницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: И ја сам се са њима ту сукобио и истерао сам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то Ви, јесте и Ви имали оружје? Јесте потезали оружје, како сте се сукобили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам, ја сам на другачији начин, ја сам активан полицајац био и пре и знам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ових пет не могу да се изборе, а Ви једни, па тако храбри?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, њих можда педесет не могу спречити што сам ја, били страшљиви људи, ја сам рекао, страшљиви људи су то били. Он је отишао да чува затвор зато што се боји метка. Није он отишао зато што га је неко отерао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то пријавили, за те Гогићеве?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Овим мојим старешинама, Петко, Маринко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта они кажу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта предузимају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ништа, немој више да се то понови, није се предузимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви неки извештај писали писмени некакав?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била пракса?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта је била пракса да се не пише?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да се не пише ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пракса или неко упутство?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Пракса је била да се не пише ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали некога, да ли треба да пишете или не?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, нисам питао, нико ми није ни говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе, да ли се пишу у СУП-у извештаји? Полицајци да ли пишу извештаје?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, пишу када иду на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви у то време писали, мај, јуни, јули?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам ни имао никакав извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, овај Мрки, па ово, па дана тог дођу, нешто урадили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није се водила никаква писмена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Немам појма, нико није наредио, нити је рекао да треба писати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажете, иначе се пише? Што се тада није писало? Питам Вас, зато што сте рекли у истрази нешто везано за то. Покушајте да се сетите.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Немам шта рећи, није се водило. Вероватно су наредили, отуда из СУП-а да се не пише ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта мислите тако, мислите да су наредили или мислите да су вероватно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да се не води никаква евиденција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни да је неко рекао, или мислите да је неко рекао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим, па, не знам, када не знам да ли је ко рекао. Мислим да је речено да се не води евиденција. Ја нисам тај посао никада ни радио, нисам ни знао да можда треба водити евиденцију. Ја сам радио полицијске послове и знам шта треба писати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је судија, да ли сте направили неку књигу примопредаје дежурства, а Ви сте рекли, нисмо, то је било забрањено. Ко је забранио, па ови шефови. Рекли су да нема никаквог писања, ко се налази тамо. Нисмо водили никакву, никакве забелешке. Да ли је Милановић водио забелешке, нисам ништа нашао.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то шефови забранили? Који су то рекли да нема никаквог писања ко се налази тамо, значи да нема никаквог писања ко се налази од људи, унутра?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, од људи ко се налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од људи или и шта се дешава, или само ко се налази?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: И једно и друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не знам, ови претпостављени, сада, да ли је Петко, или је Славко, или је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то било чудно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, нисам знао и не знам, нити сам радио икада тај посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђења?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да. Вазда био позорник у граду и знам шта треба радити, знам шта треба писати. То ми није било познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел долазио неко да саслушава у Суд за прекршаје?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, није нико више саслушавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је долазио неко од тих главних, како рекосте у Суд за прекршаје?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим да је једном Марко Павловић долазио, онако, нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Суд за прекршаје?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, отприлике?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда у јулу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, у?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда у јулу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јулу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да саслушава?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, онако неке разговоре, питао је нешто, како је, шта има. Они су га питали, баш сам био једном присутан када је био, када ћете нас пустити, када ћемо ићи кући, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта он каже?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Он каже, људи ја не знам, видећемо, што брже буде могло, све ћемо завршити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иду кући?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је долазио да саслушава у истрази, ево на страни 12, да ли је долазио неко да саслушава затворенике, Ви сте рекли: долазио је Марко Павловић. А зашто он, пита судија. Кажете, он је био начелник те територијалне одбране, он је био и надлежан, он је био и главни.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Он је био начелник ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је саслушавао те људе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, причао је са њима ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Једном је био?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Једном, ја се сећам, једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде нисте рекли да је био једном. Овде сте другачије рекли у истрази.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Једном, док сам ја био. Ја сам баш био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је био још неки пут, а да Ви знате, а да Ви нисте били присутни?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, кажу ови, што су чували, да је долазио још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једном?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, нисам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам ја био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете овде, када год дође, он дође, уђе, разговара. Био ја, не био, имају ови стражари. Значи, Ви када сте били, то је причао, питали су га када ће да иду кући?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, онако, причали су. Сада да ли је то било неко испитивање, ја не бих улазио у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству је он долазио, како сте Ви схватили ту његову посету?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим као начелник ТО, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе он има са тим затвореницима по Вама? Полиција је чувала затвор, је ли тако?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он сада из територијалне одбране долази?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ми смо само обезбеђивали. Сада ко је имао надлежност над затвором, на томе, на тим људима, ко их је ваљда и доводио, ваљда је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ваљда су они били надлежни за њих, за те затворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај Марко Павловић? Када сте Ви њега, да ли сте Ви њега тада први пут видели или сте већ знали за њега, виђали га или?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, чуо сам за њега, али, можда тада сам га први пут видео, када је дошао да види те затворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком јула или када?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Тако некако. Знам да је било топло време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта је он тада био главни, за територијалну одбрану или?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да. Сада да ли је то прешло у Војску Републике Српске, ја мислим да није прешло, у то време није. Мислим да је ТО била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била тада још нека војска, осим ТО?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Било је свакаквих војски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, неку званичну, неку зворничку бригаду, или нешто, да ли је постојала, да ли је била?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам да ли је, ја мислим да није формирана још, била све територијална одбрана. Није формирана Војска Републике Српске, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел их неко злостављао ту у Суду за прекршаје, осим тих Гогићеваца што су дошли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није, колико је мени познато, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тада једини пут видели Марка ту у неком од затвора?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Тада сам га можда и први пут видео, тада, можда, први пут сам га видео, али чуо сам да је неки Марко Павловић командант територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Брану Грујића, да ли сте виђали Ви?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, Брану Грујића ја знам од 1983. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, током рата?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Током рата, да ли сам га виђао, чисто сумњам, можда једном или два пута, видели се у пролазу, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали у овим затворима, неким од ова три која сте напоменули?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је неко други видео, па да Вам је рекао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Речено ми је једном да је долазио испред затвора и питао за неког Муслимана и то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, интересовао се за неког Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред којим затвором?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Зворнику, Суду за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суду за прекршаје?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи то већ, пред крај јуна или јули?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, можда тај период, само је дошао испред онде, био је стражар и он га је питао за име некога Муслимана и он је рекао да није ту и он се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причали сте нешто да сте ишли код Марка Павловића у канцеларију. Хајде нам то реците, када, зашто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, после сам једном отишао да видим шта ћемо са овим затвореницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су ту у Суду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се ту већ тада накупило, колико их је било?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда је цифра 20, 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико сте ишли, када, отприлике?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, после можда, како је он био у затвору, можда после једно десет-петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте отишли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, у ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ону зграду у центру, тамо?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код поште?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су биле те просторије?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, то је пре био ту штаб територијалне одбране и пре је био ту, пре рата и војни одсек и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било за време рата у тој згради?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Била је смештена ТО, територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Брано Грујић, да ли је био исто у тој згради?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не бих рекао да је био. Мислим Брано је био у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви дошли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, отишао сам, чекао сам мало, имао је неких странки, ушао сам после код њега и питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте морали да се најавите или онако уђете?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Онако сам ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Онако сам ушао. Питао сам га, шта ћемо са оним људима, а он каже. нека их горе, нека седе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нека их горе, нека седе, каже, не раде ништа, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви питали, зашто седе, шта они чекају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто они ту седе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је то занимало?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, није, кажем, нисам ја могао се петљати, што седе, што су доведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесу имали неко решење, неко, притвор неки, нешто, задржавање?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви као полицајац знате, у то време, колико је могла полиција да држи некога по закону?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја знам у нормално време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у нормално време, добро?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То је у реду, али ово је ратно стање, нисам ни питао да ли треба решење, мора ли бити то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био суд тада у Зворнику, то је већ јули?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Био је Основни суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим да јесте, био је председник суда Васо Ерић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали ту?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је зграда Основног суда?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Одмах ту до Суда за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте виђали да долазе ту људи, да раде?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам виђао људе, али виђао са Васу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви писали неке кривичне пријаве, нешто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ништа. Баш је било и Срба у затвору, било је једно пет Срба које је Васо саслушавао због убиства неких и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви кажете Марку када сте дошли код њега?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, шта ћемо са њима, хоће ли ићи где. Он каже, нека их горе још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте њему причали да је било неких тих што долазе, упадају и тако даље, па сте Ви морали да браните?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда јесам, можда нисам, не сећам се. Можда сам и Марку рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали за тај догађај са овим Гогићевима, кажете да сте рекли некоме од Ваших старешина, а не знате коме? Јел знате да су они даље некоме то преносили или не знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Ајте нам реците нешто о Чelopeку, шта знате. Овде се оптужени терете за тешка злостављања тих лица, ту је много људи убијено, према оптужници и стању у списима, па да нам Ви кажете да ли Ви нешто као полицајац у то време знате, да ли знате Цветка Јовића, да ли сте чули нешто? Ко су ти људи? Изволите.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја знам Цветка Јовића. Он је био командир резервне станице Тршић и Чelopeк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: За време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за време?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није пре рата, ваљда мало пред почетак рата и они су обезбеђивали тај објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате уопште да се тај објекат формира, да се ту неки људи заточавају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: После сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, отприлике?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: После можда месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Када су доведени ови Дивичанци горе у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте знали у моменту када су доведени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали, где су били? Када сте Ви сазнали да су доведени, где су они тада били, тренутно, када сте Ви први пут чули за њих?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, први пут сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу још били у Чelopeку када сте чули, то Вас питам?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Први пут сам чуо када смо требали да их доведемо, горе у Суд за прекршаје, да су доле они притворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек сте тада чули да су притворени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дотле нисте?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се виђали са Цветком, то Вам је колега?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, он је доле, Чelopeк је од Зворника једно шест-седам километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, нисам се виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једном?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам знао да су они ту затворени, јер по причама, они су ишли у Калесију тамо на линију раздвајања, у Кладањ, па сам мислио да су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте, значи, чули раније да су ишли за Калесију?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то чули, у време када су ишли или?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па причало се по Зворнику да су отишли за Калесију, а нисам имао појма да су они притворени у Чelopeку, да су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су неки враћени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сазнајете, када о томе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам датум када је било, можда је био јули месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који датум?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да је јули био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јули?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како сазнајете, хајте нам то испричајте, шта се дешава?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, Маринко ми је рекао да одем са полицијом да довоземо те Дивичанце из Челопека, горе овамо у Суд за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам је рекао, усмено или телефоном?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га видели?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У станици полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вас звао или сте се Ви ту затекли или како?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ја мислим да сам се затекао, јер ја сам стално био у станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да одем, да узем још полицајаца, да ће бити аутобуси доле у Челопеку и да преместимо те Дивичанце горе овамо у Суд за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се ту изненадите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да, питам, откуд они ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни он не зна? Па, ко зна? Од муке и да се смејемо, баш тако.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја знам да су ишли они на кладањску општину, тамо пређу у Федерацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули. Откуд у Дому културе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Немам појма ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви затвореници у Дому културе? Па, јел питате Маринка, који су то људи?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Шта би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Где га смем питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што, он је тако опасан?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ниси смео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, господине Василићу.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Псује матер, свашта ради, туче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко туче?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Маринко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Све је тукао, и полицију. Ниси смео прићи. Није био комуникативан никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комуникативан није био?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте смели да га питате, откуда ти из Дивича'

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: И ја сам отишао доле са полицијом. Био је још један, ја мислим, био је још један помоћник Марић Момчило. Два аутобуса су дошла, била доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што је Маринко рекао да ће бити?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, каже, биће аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су то аутобуси, чији су то аутобуси?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: «Дринетранса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Дринетранса», добро.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: И сели су људи у аутобусе и довели их горе у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су сели?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лако или онако мало теже? У каквом су били стању?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Како мислите, у каквом стању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Физичком?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам обраћао пажњу, било је доста присутних, па сам морао да обезбеђујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ноћ била?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није, дан је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су били, да ли су били повређени? Јесу били рањени неки?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам гледао какви су били. Малтене, нисам био њима ни окренут, био сам овамо окренут према другим, према овим знатижељницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лепо сте ту заклетву читали. Има и на латиници, има и на ћирилици и све лепо има. Ево, сада ћу да Вам читам, овде шта сте рекли. Какви су били затвореници?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Били су болесни, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, какви још? Да ли су били рањени, да ли су били неки повређени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ја нисам гледао, а после су долазили и доктори и нешто су радили, шта су радили, не знам. Нисам улазио тамо у те просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неко тамо од тих стражара, јел био Цветко, када сте дошли да их узмете?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да је био Срећо Иконић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај што је чувао тамо, Срећо?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сретен?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим опет, нисам сигуран, али мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Није Цветко'

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам га приметιο.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тих људи било?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, сели су у два аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, за два аутобуса?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Сада, да ли су сви могли сести, ја нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао Маринко? Јел Вам рекао нешто, кажете, нисте смели да питате одакле они ту, колико ту, је ли тако, то нисте ништа питали? Јесте нешто питали, где да их водите, на колико, где ће они, шта ће?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, рекао је да ће бити два-три дана, па ће да иду доле у Сабирни центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је тај Сабирни центар?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Бијељини доле, у Батковићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Батковићима?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се тамо сабира, у том центру?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Сабирни центар за. Муслимани су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде тамо?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам ја шта раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ће тамо, шта се сабирају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, одатле, ваљда иду даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где иду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Иду, ишли су у Србију, Немачку, Аустрију, свукуда су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се размењују или се ту скупљају, па се враћају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ту се ваљда сви скупе, па онда иду даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било неке размене? Да ли су се дешавале неке размене, Муслимани за Србе, Срби за Муслимане?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте било је размене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам о томе нешто кажите, ако знате, шта се сећате.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Сећам се да је, када нам је погинуо овај помоћник један, Славко Ерић и још двојица у Каменици, па смо ишли једно седам до десет дана да разменимо макар тела и када смо требали да разменимо, узели су петорицу из затвора и дали горе у Каменицу, а они су нам три леша нам послали, Славко и још двојица резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била нека организација, нека комисија која је вршила те размене, на неком нивоу више организованом него то тако појединачно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Била је комисија нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате нешто о раду те комисије?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не бих знао, само неки Моторола је Вито био, њега су стално звали преко радио везе се слушало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно када имате везу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, Вито Моторола, ето тако се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је радио у тој Комисији?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да је он био у тој размени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још некога знате да је био у комисији?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, њега су, обично њега су тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, знате ли нешто о раду те комисије? Да ли су били успешни, да ли су успели некога да мењају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате да су неки од тих што су задржани по тим затворима, били мењани?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесмо ми петорицу дали горе у Каменицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте Ви дали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам им имена, петорицу смо дали, а било је још, Рамић Јово је замењен, неки мали из Дивича, Француз се звао, и он је замењен. Е, сада како, преко кога, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте дали ових пет?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Из Суда за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Суда за прекршаје?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте, узели су и ми смо отишли ујутру, изјутра на линију и заузели положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био задужен за то давање, враћање, мењање? Ко каже, сада ћемо ових пет да дамо, ко одлучи то?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, узели су махом оне што су из Каменице, Новог села, са тога краја, те људе који су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао, баш ових пет да дамо, а не ових других пет?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате, кога да дате, ко Вам каже, дај ове, немој оне?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Те што су били настањени у Каменици пре рата, па да се врате кући, нека иду горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко одлучи да буду баш тих пет из Каменице? Како знате кога ћете дати, то Вас питам?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, вероватно су питали, ко је са тога краја из Каменице, Новог села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сами Ви могли да одлучите ту када чувате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко одлучи?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Одлучи неко виши, неко је одлучио, ја нисам одлучио, шта ја могу ту, ништа. Они су људи отишли, живи, здрави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дођосмо сада до ових, у аутобусе, како су се сместили ти људи, два аутобуса? Да ли су били пуни аутобуси?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не знам колико је било, ја сам био на зачељу аутобуса, а ови су били, једна кола испред аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте пратњу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, пратња, једни напред, једни позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је смештао у аутобусе? Јесу сами улазили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Сами су улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами? Кажете, било је и рањених?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, било је, можда је било, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел да читам ја ово или ћете да се сетите сами, шта сте рекли судији истражном? Питао Вас је, како рањених, јел од оружја, а Ви онда одговарате: како, од чега, какве сте ране на њима видели, ако сте видели?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам гледао ране, кажу да је било неких рањених. Како, ја не знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ви сте рекли, ево сада ћу да Вам прочитам: од оружја, од ударања предметом, кундаком, дрветом, не знам ни ја, доведени горе у Суд?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја нисам ту био. То ће најбоље рећи Срећо Иконић који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја могу нагађати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били ту када сте их узимали, исто као и Срећо, тако сам схватила, па сте их пратили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ја сам био, али ја сам био вамо окренут пушком ради ових посетилаца, хоће да пуцају и на нас и на њих, штитите Муслимане, не могу свашта да причам шта су нам говорили све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту када сте их?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Била та војска, територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је викао на Вас?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Сви они онде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то, јесу униформисани или?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Има и униформисаних, све је то наоружано, ви штитите Муслимане, побићемо ми и вас и шта. Имао сам пушку уперену према њима, нисам ни обраћао пажњу овамо на ове што улазе у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо сада са тим аутобусима да стигнемо до Зворника. Шта је онда било?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Онда су ушли у Суд за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да се баш ту сместе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, вероватно Маринко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које просторије? Колико је било тих људи, два аутобуса, колико је то?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Два аутобуса, има ту једно шест просторија, седам просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Канцеларија?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, и ту смо их сместили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта сте их сместили? На патос или на неке лежајеве или на нешто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нема лежајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта има?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Има итисон доле, али ови што су били ти у затвору, њих су вамо преместили у «Нови извор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је она зграда до?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је административна зграда?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од «Новог извора» оно што је у Каракају, је ли тако, или где већ?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ту је била само дирекција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дирекција, а где им је «Нови извор»?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То је то, у ту зграду, то је зграда до зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То где је дирекција?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је зграда «Новог извора», оно што је тамо главно, чија је дирекција овде?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: «Нови извор», мислим, то је Циглана, па доле у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питам, добро. Ове пребацујете у дирекцију, у зграду дирекције «Новог извора»?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То је зграда до зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знам. И ту смештате ове што су били?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте, у једну просторију. Било је можда једно двадесет, до двадесет и пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове из Челопека у ових седам?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, ове Дивичанце горе, у Суд за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како сада долази до тога, да Хитна помоћ долази? шта ће им Хитна помоћ?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Преко СУП-а, да ли је звао неко дежурне да дође из болнице доктори, да изврше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је звао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, да ли је звао дежурни, да ли је звао Петко, Маринко, не знам ко је звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте овде: и онда је Маринко наредио да дође Хитна, доктор да дође да превије?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да ли је Маринко, да ли је Петко, да ли је, преко дежурног, ја не знам, углавном су дошли доктори. А ко их је позвао, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел нека докторка дошла?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте, била нека Бела, Луговска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наташа да ли је била?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ја мислим, то је Бела, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте се овде изјашњавали, судија Вас пита, како је знао Маринко за доктора. Шта сте рекли онда, да ли се сећате, зашто да се они ту дотерају, да дође тај доктор?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас судија, како је знао Маринко, јесте му Ви рекли или је био он да види, ваљда те повређене, а Ви сте рекли, он је само мени рекао, ти доћерај, побиће их све, каже, ови доле, паравојска. На шта сте то мислили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, било је тих паравојски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било паравојски?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Било је свукуда по Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас занима ово за Челопек, то сада свукуд, не можемо сада да стигнемо све то да урадимо, него ово за Челопек. Јел ту било паравојски, а да Ви знате, ако Ви знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није била смештена, све су биле смештене у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не смештена, не смештена, него, прочитала сам Вам ову реченицу. Шта сте мислили када сте ово рекли? Јел Вам рекао Маринко ово што сте рекли у истрази, то Вас питам?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Он је мени рекао, отиђи да их довезеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао ово: побиће их све, ових доле паравојски, сада Вам ово читам.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда јесте, а можда и није, не знам, можда је и мени испало да сам тако рекао, можда, кажем, не знам. Само ми је рекао да идем и да их дотерам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел дошао Маринко ту да види сада да ли сте завршили задатак?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како сте онда рекли да је звао Хитну помоћ, одакле је онда звао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да ли је он звао или је дежурни или је, ја не знам ко је звао. Углавном дошла је Хитна помоћ, није Хитна, него доктори дошли, лекари, медицинске сестре и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте онда видели, кажете, тамо нисте гледали у њиховом правцу, него у пушку, на другу страну?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам. Нисам улазио никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисте видели?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни што долази Хитна помоћ, ништа?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам, не знам из ког разлога, нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали Ви са тим медицинским особљем?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда сам и причао, а можда и нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога од тих људи нисте видели?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Како мислите, нисам видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, те затворенике, кажете, нисам улазио никако?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од како сте их сместили у седам соба, јесте их виђали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте их видели, када иду у WC, или нешто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам, то је затворено, WC је унутра. Нисам улазио никако код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана су ту били?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да ли су били до једно, седам, десет дана и онда су одвежени за Батковиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, нису сви, остали су мало ови болесни и шта ли је било са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је остало, да ли знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не знам, можда је остало једно шест, седам, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са њима било?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Остали су у затвору, ту у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ви сте били ту до октобра, да ли су преживели?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Остали су после, па су дошли други. Када су мене заменили, дошао је други један професионални стражар који је радио у Сарајеву и он је остао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су Вас заменили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ја мислим новембар, септембар, новембар, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу свих ових шест-седам остали до септембра?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Остало је све то, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није умро?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја се не сећам, можда је после који умро. Можда, не знам. Док сам ја био, ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу долазили ти доктори тих дана, тих, кажете, седам, десет дана, док ови нису отишли у Батковиће, јесу долазили или само једном дошли, пружили помоћ?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Долазили су, долазили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазили су?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се они ту хранили, то је већ већи број људи?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Исто као и ови остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Из Стандарда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Стандарда?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете сменили су ме одмах после Батковића, па сам се вратио у станицу полиције и дошао неки други?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре кажете, до октобра, новембра сте остали ту? Јесу Вас сменили или сте остали? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Знам када смо их одвезли за Батковић, да су ме у том периоду, још мало па сменили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, новембар, октобар?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да, можда сам још био мало, не сећам се, али сменили су ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После октобра, новембра или после Батковића? Батковић је био 15. јула, то знамо овде из предмета.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Добро, био сам ја можда још један период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су Вас онда сменили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док сте били, били сте у Суду за прекршаје, у том затвору?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке Сарајлије помињете да су преузели власт, па је и Маринко смењен, јесте ли Ви смењени заједно са Маринком или после Маринка, хајде тако да питамо?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим тако некако. Можда сам ја мало касније, мало касније сам ја. Пре су Маринка сменили и онда су и мене. Дошао је Сарајлија, тај што је радио у Сарајеву, у Централном затвору и он је дошао, њега су поставили и он је водио то даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви имали за то време неке састанке, полиција, па оно ујутру састанак или нешто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, пре рата?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, пре рата је било, можда месечно једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада нисте имали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ма, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам ја што, нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали за те састанке некога, ипак сте руководили тим стражарима и у Економији и овамо? Јесте тражили некада неки састанак, нешто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли код претпостављеног, нешто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам ја, какви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био однос војске и полиције, нешто сте се и о томе изјашњавали у истрази?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није био добар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не знам, војска нас није волела нешто, зато што штитимо Муслимане, што не дамо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када кажете војска, на кога мислите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја говорим то ТО, тада је била ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, тада?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, по избијању сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, до када?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па до формирања Војске Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, то је када?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем сазнању?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То је било 1993., ја мислим формирање, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се некога Благојевића, Василића, неких команданата бригаде зворничке и то? Јесте виђали неког Благојевића, јесте чули да је он постао, па Василић, Вид Благојевић неки командант бригаде?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то не знате? Добро.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Василић је био. То је била 1993. ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте Ви изашли из Техничке школе Каракај и прешли у Зворник?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, било је наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је наредио?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ја мислим моје старешине, Петко, Славко, Маринко, од њих тројице је неко рекао да се преместимо горе у Суд за прекршаје. А зашто, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава после са Каракајем, са тим објектом, Техничком школом? Јел ту неко смештен даље или не?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам ја шта је после било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке Ђулиће сте помињали. Где је то, шта је то?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То сам после чуо да су ту Ђуличани смештени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то чули?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: После можда једно месец дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неко место, Ђулићи?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да. То је иза Глинице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико тих људи је смештено?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је то чувао?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да је ТО чувала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: ТО.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је после било? Докле су они остали у тој школи?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули то?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, знам да су били, а после сам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, чули сте, кажете? Јесте чули нешто даље или?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: После сам чуо да су били и да су их поубијали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој школи?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам где су их убијали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате неког Бубицу? Испричајте ми шта знате о њему. Јесте га виђали за време рата или пре рата, да ли га знате?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Знам Бубицу, он је возач био Јефте Суботића, директора Глинице и знам да су га једном довели горе у затвор.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Суд за прекршаје, довео га је овај Драган Обреновић. Да је био претучен, њега и још тројицу, ја мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, отприлике, у Суд за прекршаје, тада када сте, убрзо пошто сте?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да је био јули месец.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јули, јули месец.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јули?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да. Мислим да је тада било. Довео га је на једном камиончићу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Суд за прекршаје?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: И после, да ли је он преноћио, да ли није, после је опет дошао Драган и још неки људи и одвели њега, ја не знам где.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били када је доведен?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, када је одведен?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Када је доведен, био сам, а када је одведен, нисам био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел доведен по дану или по ноћи?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: По дану, по дану је доведен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том камиончићу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тих тројица, у каквом су они били стању?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, били су бољи од Бубице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како бољи, онда би он био мртав? Рекли сте да су они били полумртви, у истрази? Каже, четири, пет полумртвих, тако сте рекли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Били су претучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, кажете, бољи су били од Бубице, а овде кажете, они су били полумртви? Ко је тај Драган Обреновић?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Активно војно лице, капетан је био, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте рекли, на питање судије, шта се десило са Бубицом, знам, не сећам се датума, а знам да га је довео под великом пратњом Обреновић?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са четири-пет војника на возилу «тамић». А каква је то пратња била, шта је то?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, пратња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто војници?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, исто војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то територијалци или војници?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, Драган Обреновић, његови војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његови војници?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај Драган Обреновић имао неку јединицу у Зворнику?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Он је био активно војно лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био по чину?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да је капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим, не знам, немојте ми веровати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био он стационаран, смештен?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Стандарду? Јел имао неку своју чету, батаљон?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам шта је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате га по лику, чим кажете да је он?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, доводи их, Ви ту као неки управник?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Неће они бити, каже, овде, можда само да преноће или можда вечерас, вратићемо ми њих опет доле у Стандард.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Стандард.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Стандард?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам ја био када су га одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко Вам је рекао да су дошли по њих?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ујутру, сутрадан сам дошао, рекли су да су одвели Бубицу и још неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде сведоке који говоре да је то било у мају, да је он био у мају заточен на Економији, а да је после одведен?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није никада био на Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Никада није био на Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате, док сте Ви били?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Док сам ја био, а после, ја не знам шта је било после на Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, пре Вас?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи док сте Ви били није био?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, пре него што сте Ви дошли на Економију'

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам ја да ли је био, не би рекао, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Док сам ја био доле на Економији, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Јесу Вам причали како су га после одвели, ови Ваши стражари, када је дошла војска?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Рекли су само да су дошли и одвели њега и још четири, пет. Ко је био са Драганом, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су рекли, зашто га воде, где га воде?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нису ми рекли ништа. Мени је Драган рекао да ће га вратити опет у Стандард, сутрадан, можда, каже, чак и вечерас. Шта је било са њим, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био? Нешто сте се изјашњавали код судије, кажете, био је сав поломљен? Јесте га гледали? Знали сте човека?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Знао сам човека, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ушли да видите, шта је, како је?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам, било ме је некако срамота ме је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте звали доктора да му нешто помогне?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, није, он се држао за стомак, савио се и ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За стомак?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имало неких трагова крви на њему'

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам приметио крв.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел нешто запомагао, јел тражио помоћ?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда ме чак није ни познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био свестан, да ли је ходао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте, ходао је, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како, кажете, држи се за стомак?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, држао се за стомак и ходао. Има када се улази у Суд за прекршаје, има седам-осам степеница и горе се попео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта после'

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Узашао уза степенице и знам да су га неки ови стражари питали, који га познају исто, шта је било Бубице. Он каже, неки ме сељаци, каже, изудараше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки ме'

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Сељаци изудараше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта још, јел још нешто причао са њима?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја нисам причао, ово сам чуо од ових стражара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А те друге, нисте познали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, некога сте познали, па чак Вас и сада зову, контактирају? Јел то мислите на те или на неке раније, на овог Фадила Хрнића и то?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Фадил је био до одласка у Батковиће. Ови који су били, који су отишли у размену и који су после дошли у Зворник и са њима се чујем, видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су Вам рекли ти Ваши људи ту, када је дошао Драган Обреновић, јел рекао нешто, ко га је послао по Бубицу и те људе, да их сада, пошто су били у Суду за прекршаје, то кажете, дан-два?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу рекли, ко их је послао да узму Бубицу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису рекли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нису. Нису, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, судија Вас пита, ко је дошао по њих, а Ви кажете: ништа, само Марко нас послао да узмемо Бубицу. Ко је то рекао, Ви кажете: војска. Па јел опет Драган Обреновић или неко други. Ви кажете, није био Драган Обреновић, већ његови људи. И коме су се јавили, Вама, а Ви кажете, па мени и стражару?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чег се не сећате, да је тако било или да сте то рекли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да сам био ја ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, не, питам Вас ово, само Марко нас послао да узмемо Бубицу. Да ли сте то рекли или нисте?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се. Мислим да је Обреновић био и његова та пратња. Они су га и довели, они су га и одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел Ви нећете да ме разумете или ме не разумете? Каже, Марко нас послао, тако сте рекли у истрази, ево, ако хоћете сами да прочитате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, нема потребе, али могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не да је био Марко, нисте то рекли, рекли сте да су они казали, Марко нас послао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам, да ли је то било или није, само то?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Могуће је да је и тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тако рекли, нисам ја, није мене судија питао, Вас је питао. И рекли сте да су били неки Обреновићеви људи и да су се јавили Вама и стражару?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Добро, ја сам то можда прихватио. Зна се да сам био ја, нека буде, ајде, нека сам био ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није битно Ви да ли сте били, него да ли сте ово друго рекли, то Вас питам? Помињали сте неку ситуацију на Црном врху. То нешто овде време ми није јасно, па да нам испричате, шта је то било? Када је био Мићо Роганчевић начелник полиције?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мићо Локанчевић је заменио, ја мислим, Маринка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је било после лета?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Он је Маринка заменио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било, шта сте то видели?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, једном из СУП-а су назвали да им треба дванаест људи да секу дрва за војску, јер примиче се ваљда зима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи било после тог, у зиму 1992. године?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У јесен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јесен? Ви сте још били у Суду за прекршаје?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ја мислим да јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су звали? Кажете из полиције зову, где?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Имали смо ми телефон после у затвору, у притвору.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у притвору?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да. И звали су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко зове?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да је командир Војо Вуковић, да је он назвао овога стражара, да треба дванаест људи да иду да секу дрва за војску и да оду у магацин СУП-а да узму униформе, чохане оне, што су они и урадили, јавило се је дванаест добровољаца, отишли су, узели те униформе. Дошао је командир Војо после и Мићо Локанчевић, Миша је Локанчевић, није Роканчевић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Локанчевић, добро?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Он их је прегледао, дошао је камион, сели су у камион и отишли. Нису се вратили у притвор ту вече.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: И ја сам увече средствима информисања чуо да је упала терористичка група на подручје Црног врха и да је ликвидирано. Сутрадан сам сазнао да су то ти били што су пошли да цепају дрва.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте сазнали?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, по униформи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели на телевизији?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да. Али, опет, нисам био сигуран, док нисам дошао сутрадан па са колегама попричао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим стражарима Вашим?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, вамо у станици полиције.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мића, шта каже? Јесте њега питали?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мића, до њега ниси могао доћи никако. Он је сам био и командир.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био опасан као и Маринко, па нисте смели?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, није, он је био јако писмен човек, само је водио неке забелешке и морало се наручити код њега, ако хоћеш код њега пре три дана, да ти он закаже.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријем?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, пријем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете да се одморите мало?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 25 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес, након одмора, настави у 12,15 часова.

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА СРЕДЕ ВУКОВИЋА

Констатује се да ће у наставку доказног поступка, браниоца адвоката Драгана Ђокића мењати адвокат Владимир Петровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо нешто заборавили, јел имате шта да кажете, што сте хтели можда Ви да кажете, а да нисмо питали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ништа? Добро. Да ли знате Ви те, нешто сте поменули паравојске. Да ли знате, ко су биле те паравојске, шта је то, ко је то дошао, ко их је довео, где су се сместили, јесте их некада видели Ви уживо? Шта је то било? Можете нешто о томе да нам кажете?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, могу да су били већином из Србије, да сам био лично са њима у контакту, нисам, онако, виђао сам их можда понекада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су они упадали у неке те објекте, затворе, Челопек?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Чуо сам то сада када је постало актуелно ово испитивање и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, у оно време?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У оно време, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам, није ме интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу правили неке проблеме?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, после сам чуо да су правили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у то време док сте Ви били тамо, да ли сте Ви осетили, били сте полицајац, јесте осетили да има неких проблема са тим паравојскама, да неко прави проблеме?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, знам да је било проблема и да је специјална јединица МУП-а дошла и да је похапсила, шта је радила са њима, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је дошла, јел знате што су дошли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не знам шта су они радили, свашта су радили, шта ја знам шта су урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били полицајац, нисам ја. Јесте ишли по граду као полицајац?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Један обичан полицајац није могао ништа ту, ни стотину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас питала да ли сте нешто могли Ви, него да ли сте имали сазнање да они нешто раде?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, радили су нешто, шта су радили, свашта су радили, шта су хтели, радили су. Није им нико ништа могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о томе, шта су радили? Шта можете да нам кажете о томе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам шта су радили, али радили су шта су хтели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел их неко спречавао да раде то што су радили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није их могао нико спречити, ни полиција сва ни. Ако би ударила полиција на њих, можда би на полицију село друго ударило на пример, који су их, где су били они са њима добри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел пробала да удари, па није смела, или није могла, или није ни пробала?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није смела, нас је било мало. Није ни пробала, нас је било мало, шта смо им могли, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви лично нисте видели да су они правили неке проблеме или јесте?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте видели?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам, осим оног случаја који сам малопре говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога знате од тих паравојски? Чије јединице?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам никога лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не лично, него овако, јесте чули за неке, имате ли неко име у глави да Вам је остало?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Чуо сам за неког Репића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули за тог Репића?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Чуо сам после када су специјални упали и када су их похапсили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре, јесте чули пре?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам. Неки Топола, какав Топола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Нишког?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесам и за Нишког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Пиварског?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Пиварски, јесам и за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули за њих?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да су имали те своје групе, да су похапшени када је дошла специјална јединица МУП-а Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали Ви неки контакт са Нишким и Пиварским?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим да сам једном иселили из станова које су нелегално заузели, да тако кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте их иселили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја и још одређени број полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то отприлике било?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се, знам када смо их, нису се бунили ништа, изашли су без икаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте силом то радили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нису, договор, чист договор је био, нису никакве проблеме правили, изашли су без ишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Жућу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Чуо сам и за Жућу. Њега су те специјалне јединице ухапсиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули пре него што га је ухапсио?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули у то време, да је имао неки Жућа у граду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесмо после чули, Жућа и Жућини да су ухапшени и Пиварски и његови људи и Нишки и тако те паравојске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели некада у канцеларији, тамо у штабу када сте ишли, да ли сте видели некада Жућу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Молим Вас, нигде није речено ни данас, нити у истрази о његовим посетама Кризном штабу, па молим да се питање прецизно постави, где то пише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сам рекла, колега, територијална одбрана.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро, онда нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја од јутрос колега причам, па опет нисте чули, па стварно, колега, ако имате мало милости.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Наравно, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, наравно, не видим баш. Знамо на шта мислимо, оно што је сведок рекао, не могу да мислим нешто што није рекао. Нисте видели њих?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У територијалној одбрани?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте виђали Брану Грујића код Марка Павловића, када сте ишли оно у канцеларију, рекли сте да сте ишли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Стево Радић?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, знам га од пре рата, био је судија за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у рату?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: А у рату је био нешто у општини, не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате које послове је обављао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте нам рекли за ову изјаву Хашком трибуналу? Шта сте причали са њима, шта то није тачно, када сте је видели, кажете у Брчком, узели сте изјаву, па сте рекли, нешто није добро преведено, нешто, главнокомандујући, шта још није добро преведено било?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Има много, ја сам то на брзака прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причате о свом кретању, где сте завршили основну школу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Калесији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, средњу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И полицијски курс, да ли сте завршили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесам, у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: 1978. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте радили у Београду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: До 1983.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И докле сте остали у Београду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: До 1983. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И докле сте после остали у Зворнику као полицајац, оно када сте уклоњени, то сте нешто причали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: 1996.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ето, то је све тачно. Шта даље није тачно? Јесте били позорник 1992. године?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, тачни ти подаци, има тамо превод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а онда после није тачно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Има баш на једном месту пише да је Марко Павловић начелник СУП-а, баш се сећам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП-а?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте. МУП-а, тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП-а?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да видимо. Јесте причали да су Срби и Муслимани били наоружани?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесу били наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се рат очекивао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то причали? Јел био неки покушај атентата на Вас?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево и то овде помињете. Ко је то хтео да изврши атентат на Вас?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: СДА са Снагова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Снагова?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре 08. априла?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Пре, пре, можда на десетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па сте причали да су Вам дали стан, је ли тако, у Зворнику?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Привремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је тачно, па сте причали о раздвајању, јесте причали о раздвајању полицијских снага, ви у Каракај, а ови?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био смештен у «Алхосу», у почетку? Јел била само полиција или још неко?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ваљда сви смо били смештени, сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте прешли у Стандард, када је то било, отприлике, да ли можете да се сетите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам. Прешли смо у Стандард после можда десет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је све био онда смештен у Стандарду, јел исто само полиција или још неко?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Сви, територијална одбрана, сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били неки Арканови људи у Зворнику?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Са нама нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу били у Зворнику?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они спавали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја не знам где су спавали, али они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били смештени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Алхосу»? Па, јесте Ви били са њима заједно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ми смо отишли из «Алхоса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што су они дошли или раније?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Вероватно да су нас иселили и они су дошли ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви одлазите у Стандард?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је смештен све у Стандарду? Ево сада дошли смо до тог реда где сте то помињали, у фабрици Стандард ко је био све?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, полиција, територијална одбрана, ко ће други бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ја Вас питам, Ви сте били, ја нисам.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, није нико више био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу припадницима војске који су били тамо, видео сам Жућину јединицу, Шешелеву, Пиварског, чланове ТО?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, не, они су, ја мислим они су доле негде били, у Инжињерингу смештени, паравојске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је инжињерија'

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Инжињеринг, то је предузеће грађевинско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли исто у Каракају'

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте у Каракају, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел исто у оквиру Стандарда, фабрике обуће или не?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Даље, даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико даље?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па има једно километар према Дрини. Испод Циглане, ако знате где је Циглана, па испод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко Павловић је био начелник територијалне одбране, овде пише да сте Ви рекли. Је ли то тачно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, био је горе у Зворнику, али не знам да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не пише да је био, само пише, био је начелник територијалне одбране?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја знам да је горе у Зворнику био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пише да је био СУП, ја не знам где сте то, видећемо. Брано Грујић председник општине? Јесте то рекли, да ли је то тачно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да видимо сада, шта овде све није тачно Јел био затвор у фабрици Стандард?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Никада?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја се не сећам да је полиција чувала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја нисам питала да ли је полиција чувала, ја сам питала да ли је био затвор?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да ли је имала територијална одбрана, ја не знам, али знам да полиција није обезбеђивала у Стандарду никакав затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас то питала.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Него?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био затвор у Стандарду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали нешто о томе са овима из Хага, са истражитељима на Видиковцу када сте били?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте поменули територијалну одбрану, о томе сте причали тамо, да је био затвор под контролом територијалне одбране у Стандарду.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Могуће да је био, али ја не знам да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па сте рекли, бар овде тако пише, ми нисмо имали приступа овом објекту? Јел то тачно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко је то причао? Ево све до сада кажете да сте Ви рекли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја кажем и сада тврдим да не знам да је био затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја причам о Вашем овом исказу пред истражитељима.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Зато ја кажем, у преводу има грешака, море у том преводу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, да би нешто се превело, мора нешто да има, знате, на енглеском па да се преведе.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам можда рекао да не знам и нисам имао приступа, а они су превели можда на други начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не, ево, превели су, ми нисмо имали приступа овом објекту, али пре тога има реченица – био је затвор у Стандарду. Па, јел био или није, да ли Ви знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није, ја не знам да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда немате приступа нечему што не знате да је било?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, ја Вам причам да то је само приликом превода. Ја сам рекао можда да не знам за затворе, нисмо имали приступа. Војска и полиција нису могли никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било Хрвата у Зворнику?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда понеки је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте нешто помињали Хрвате тамо када сте са истражитељима причали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Овде каже да сте рекли да су углавном били Муслимани, а можда је било и неколико Хрвата у том затвору у Стандарду'

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Стандарду затвор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам ни за какав затвор у Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, онда, ево даље. Тада су затвореници које је полиција ухапсила, пребачени на фарму Економија, где су и притворени. Јесте то рекли за Економију, јесте причали о Економији са истражитељима?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам причао да је био доле тај притвор, затвор, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо данас причали.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они дошли из неког Стандарда или са неког другог места?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, вероватно су били на разговору у Стандарду, па су долазили доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је обављао разговор у Стандарду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ови из територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама то казао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, није ми нико казао. Знам да милиција, полиција није разговарала, никога није приводела на те разговоре, можда је и полиција, не знам, али ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви лично?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте причали о Милошу Милановићу, је ли тако?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте Ви преузели место, а пре него што сте задужени Ви да будете на Економији, када се овај разболео Милош Милановић, јесте Ви били у неком затвору? Да ли је био тада Суд за прекршаје?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисмо ми ни били тада у Зворнику, нисмо могли бити у Зворнику тада, тада су Муслимани били у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је Економија, кажете, то је већ мај месец, од 08. априла када је пао Зворник, да ли сте били, где сте били до дана када долазите на Економију, Ви, као задужени за ову петорицу резервиста, Ви лично?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ми смо били смештени у Стандарду, ту нам је била станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте нигде имали нешто да обезбеђујете друго?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ми смо имали по граду само, ја мислим горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само по граду сте радили? Добро. Какав је био однос полиције и овог Кризног штаба? Јесте причали о томе нешто, јесу Вас питали истражитељи о неком ланцу команде, нешто, то нам реците, што Ви знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја се не могу сетити баш шта сам причао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте причали, прво да видимо, да ли сте причали о томе? Полиција, Кризни штаб, ланац команде и тако даље? Да ли се сећате тога да сте причали о томе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам могао претпоставити како иде ланац команди, од мањег ка вишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је мањи, ко је виши?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, најмањи је полицајац, онда има помоћник, заменик, командир, начелник и министар. То је у нашој служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За полицију?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, однос полиције и Кризног штаба, јел постоји?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја не знам ко је одговоран са Кризним штабом, ко иде на те разговоре са Кризним штабом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли иде неко?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел треба да иде неко или не, по Вашем сазнању, како Ви знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не знам ја у ратним условима. У мирнодопским условима знао сам ко коме одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то ово што сте сада причали за мирнодопске услове, до министра полиције?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је било у рату? Ви сте били ту, на лицу места?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, како на пример, ја сам подносио извештај помоћнику командира. Вероватно помоћник или заменик, помоћник командиру, командир начелнику, а начелник министру је одговарао, тако би требао да иде тај ланац командовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада причамо за рат. Мало пре сте рекли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Тако је и у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто и у рату?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли помињали, ево овде каже овако: полиција је била под контролом Кризног штаба, па је Василић или ко год је био начелник полиције, морао да подноси извештај о догађајима Кризном штабу, обзиром да је био такав ланац команде?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја не знам коме је он морао да подноси извештаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, јесте ли о овоме причали, то сте рекои?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам да ли сам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате или не?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, колега, у чему је проблем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Коментаришем у ком моменту би већ био ред да устанемо он или ја да ставимо примедбе на то вођење поступка. Ви завршите ово, па ћемо касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које вођење поступка, на постављање питања?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И на постављање питања, навођење сведока, непостављање питања која иду евентуално у прилог оптуженима и тако даље. Ставићемо на крају примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ја имам испред себе исказ. Морам да проверим исказ. Ја не знам шта Ви.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја молим да га онда проверите у складу са ЗКП-ом, јер га морате тако применити, да ли је био упозорен као сведок да на одређена питања не мора да да одговор, да ли су констатована ту питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, већ смо расчистили питање коришћења, молим Вас, немојмо се враћати на новембар месец.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само да расчистите нешто што је изведено, а што ће се изводити, ја ћу увек стављати примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Јесте говорили о овоме?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То је било 2003. године, ја мислим ту на Видиковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте причали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да. Шта знам шта сам причао пре три-четири године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да сте причали да Вам је Маринко наредио да идете у Челопек, ово што сте и данас причали? То исто овде стоји? Јел то тачно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Тачно је да ми је рекао да идем у Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да сте причали нешто о Марку Павловићу, да ли су Вас питали нешто о Марку Павловићу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, вероватно јесу, не сећам се шта су ме питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се не сећате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде стоји да сте рекли, присуствовао сам неким састанцима са Марком, у вези са затворима и затвореницима?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам мало пре рекао да сам одлазио једном код Марка Павловића и мало разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је то то?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: На никаквим састанцима, ко сам ја да идем на састанке са Марком. Таквих, тих превода има нетачних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овде: Марко Павловић би испитивао затворенике у административној згради «Нови извор», а ти затвореници су били доведени из разних затвора, Економија, Челопек и друга места?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја колико се сећам, Марко Павловић је долазио у Суд за прекршаје, а у административној згради «Новог извора» није никада био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сте рекли да су ови пребачени, је ли тако, данас што сте рекли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте, то је зграда до зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам био једном присутан када је био, можда још који пут долазио, ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали нешто о неким жалбама на понашање Жуће, Пиварског и тако даље? Да су они позивани нешто од Кризног штаба да је Вама познато?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да се полиција жалила некада Кризном штабу на паравојске, да ли Вам је то познато, да се неко жалио?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, полиција се не може жалити Кризном штабу, може се жалити свом претпостављеном, а шта има са Кризним штабом, нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја не знам то, него Вас питам, да ли сте причали о томе?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, нисам причао, нити бих могао тако нешто рећи, да се полиција жали Кризном штабу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте говорили да је Кризни штаб штитио припаднике паравојних формација, да им је давао станове, аутомобиле и тако даље, да су они радили нека пљачкања? Нисте то говорили?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, или се не сећате?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се и чисто сумњам да сам ја то причао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесу била нека пљачкања у Зворнику, Ви као полицајац, да ли знате, да су неке куће пљачкане, објекти, нешто, упадања и одношења неке робе из станова?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Било је пљачкања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам о томе нешто испричајте.
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, било је у почетку пљачкања државних радњи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А куће приватне? Јел неко пљачкао?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Може бити, ми нисмо горе по кућама, ми смо доле чували ове државне радње, Робна кућа, ове државне објекте, а нисмо ни њих могли сачувати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Од ових лопова.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Лопова.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били лопови? Да ли сте хватали те лопове као полиција?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Како ћеш хватати, ниси могао ништа ни урадити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели некада да се неке приватне куће пљачкају, јесте чули да се износе неки фрижидери, телевизори, замрзивачи?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам. Шта ће из кућа, када има у продавницама ново.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, касније, у мају, јуну, да ли сте чули да има нешто, да се нека роба износи, да се нешто?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у оптужници стоји да су пљачкане неке куће, приватне и муслиманске и српске, да су ствари из тих кућа одношене, из тих кућа изношене ствари, да ли Вам је то познато?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Море бити, било је тога и на једној и на другој страни.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто предузимало везано за то?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете да нам кажете зашто, да ли знате, зашто?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам зашто, није се предузимало, носио, купио ко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали нека упутства шта да радите ако неко носи, купи, видите да неко пљачка нешто, Ви као полицајаца од Ваших надређених?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Једноставно нисмо могли ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте пробали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, испричајте нам, шта сте радили на томе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не море, то дође их двадесет и опет ради један те исти, нас двојица-тројица полицајаца, њих дође двадесет са оружјем, шта ћеш, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то, испричајте нам тај случај, то када се десило, то што сада причате? Када је то било, где је то било?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Београдске обуће, било нас је двојица, тројица и нашли смо их двојицу да их приведемо, дође још десет, у нас оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У продавници, у граду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте, продавница «Београдска обућа». И једноставно оружје упере у нас и ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ове куће, јесте ту имали такав неки случај или не?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, нисмо, нисмо, мало кућа има у Зворнику ту, све стамбене зграде, а куће су мало више горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: На почетку свог исказа сте рекли да је дошло до неког одвајања полиције, значи, српска, муслиманска. Да ли можете само тај део да мало појасните, како је дошло до тог одвајања? Како Ви сада долазите на посао, нема Ваших колега, Муслимана, како се то десило?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам становао у Калесији, то је подручје Калесије и ујутру од шест сати са колима сам кренуо и у Каракај сам дошао доле, српска барикада има, разоружали ме и привели ме у «Алхос». И ту су биле и остале моје колеге.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко Вас је то разоружао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ови на барикади. И када сам ушао тамо, видео сам да имају моје колеге и онда су ми причали да су се раздвојили, да су Муслимани остали горе, ми овамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Где одоше ове колеге, муслимански полицајци?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Остали горе у Зворнику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Помињали сте нешто у вези ових борби, кажете, па сте Ви, као полиција чували неке ровове. Јел било почетком априла неких борби и ко се то борио?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ми смо чували на Кула граду, то је изнад Зворника. А у априлу, није било, ваљда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Није било никаквих борби?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није било ровова, било је борби, велика је општина Зворник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Где је то било борби и ко се борио?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, кажем, велика је општина Зворник, борили су се у Крижевићима, Срби и Муслимани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Који Муслимани, какве су то формације биле?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: СДА, Муслимани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Где су биле ту борбе, ту око Зворника?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Крижевићи, Засеок, ту где су Муслимани били, држали положаје те.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А Срби, које су то формације биле?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Била територијална одбрана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Они су се борили са?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Са Муслиманима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, у вези ових, једног момента сте рекли да Вам није било дозвољено да водите евиденције тих затворених лица. Јел то неко забранио?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, није нико забранио, једноставно, не треба ништа водити то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је то баш тако рекао, не треба ништа?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Од ових мојих претпостављених старешина, неки је рекао, а не знам који је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да не треба ништа да водите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, јесте Ви нешто питали, како то, ипак су ту неки људи?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам вала питао и нисам ни имао искуства са тим послом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, после када сте мало стекли искуство, да ли сте се мало запитали, ипак ту неки људи излазе, улазе, долазе, не знате ни бројно стање, ни ко је жив, ни ко је мртав, ко је данас на списку, кога нема?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, нисам се интересовао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел Вам то нешто мало било сумњиво, ипак да се људи држе затворени, а евиденција се не води?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, није ми било сумњиво, ипак је то ратно стање, нису то мирнодопски услови, па.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, и у рату има неких правила. Реците ми, у вези те структуре тих затворених људи, јесу то били само мушкарци?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Претежено мушкарци, доле на Економији, у Каракају и горе у Суду за прекршаје. После је долазило мало и женских, жена и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Које старости су били ти мушкарци? Да ли су били старији, које старосне доби, отприлике?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, једно, претежно су били старији људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Старији људи?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, тридесет па и горе година.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Тридесет и више година? Од тридесет година па на даље?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Од тридесет, па на даље, шта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро и то све Муслимани?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, мислим, Муслимани. Био је један Хрват само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, не знате зашто су затворени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Вам је пало напамет да су затворени, зато што су Муслимани?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Вероватно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То је био разлог, је ли тако?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Вероватно је тај разлог био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми у вези ових људи који су ту, да кажем, да ли су долазили неки људи да се распитују, нека родбина да пита када ће да изађу они?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нико? Да ли су питали ти затворени, да ли питаше они Вас или те стражаре, докле ћемо, хоћемо ли изаћи, када ћете нас пустити?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ми смо рекли да ми нисмо надлежни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, оног дана када је Марко, кажете био, разговарао, па су га неки питали када ће да изађу, шта је он њима рекао, од чега то зависи када ће да изађу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, ја се тачно не сећам шта им је рекао, али море бити да је рекао, сачекајте, видећемо и тако нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта да чекају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, шта ће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Је ли им рекао нешто конкретно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Од чега то зависи када ће да изађу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није ништа конкретно рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када сте рекли да сте оног једног пустили, тог неког дечка седамнаест година, па, судија Вас је питала, што нисте и друге пуштали, Ви кажете, плашили сте се. Од кога сте се Ви то плашили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Плашио сам се од свију, и од ових што су га привели и можда и од старешина и тога, како смеш пуштати, ови затварају, ти пушташ и тако то. Али, ја сам на своју руку, узео га и пустио га и нека буде шта хоће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, беше ли Вама жао тих људи?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, било ми је жао, али шта ћу, нисам могао помоћи ништа. Нисам могао, могао сам нешто мало, колико сам могао, ја сам помагао. А превише нисам смео, због свог живота.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А када сте, кажете једном приликом је, неког су момка извели па су га тамо батинали, то је једина ситуација коју Ви знате и кажете, обавестили сте свог неког надређеног, не знате да ли је Петко или Славко. И шта Вама тај надређени каже, везано за ту ситуацију, везано за будуће да се тако нешто не би десило? Јел рекао нешто да се предузму неке мере, да стражари више не дозвољавају неки такав експес, улазак?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам говорио стражарима и они кажу, да видим да то осигурамо, да не дође више до тога. Једноставно, није се могло.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Вам је рекао тај Ваш надређени, шта да урадите, да убудуће тако, да ли Вам је дао неке инструкције?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, није ми дао инструкције, то што сам ја рекао, то би рекао и помоћник или командир.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како је он одреаговао на ту ситуацију, када Ви кажете, извели човека, батинају га испред, шта он каже? Јел каже, тако треба или како?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, не сећам се шта је рекао, али нормално да не треба тако радити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, јел рекао шта да се предузме да се не дешава више то?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, рекао сам и ја сам рекао да не пуштају више никога, осим без мога сазнања или ако нема мене, да се зове горе претпостављени старешина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само ми још реците, ти људи што су, кажете, тако долазили, улазили, коме су они припадали, ти људи, чија је то војска, шта је то?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Верујте да не знам коме су припадали, ко их је довео, ја немам појма.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ти Гогићеви, па тамо спомињете неког Мрког, који су ти?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја не знам, да ли је ове Гогићеве, да ли је довео Пантелић, ја не знам, он је био тада начелник. Да ли их је он довео, ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел знате, коме они припадају, то је Зворник, није то неко велико место, коме они припадају, под чијом су командом? Под чијом су командом биле све те, да кажете, паравојске, Жућини, Пиварски, ови, они?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја не знам под чијом су командом били, али мислим да је ове Гогићеве довео овај што је био начелник у Зворнику СУП-а, Пантелић, овај, он их је довео, вероватно су били под његовом командом. Носили су и наше униформе и шарене и свакакве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И Гогић, а за ове друге?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам под чијом су они командом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како, шетају се неки наоружани људи, улазе ту у те затворе, за које сте Ви надлежни, а сада Ви не знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нису они се шетали, једном, двапут, то је све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Питасте ли Ви, ко је њима ту командант да разговарам са њиховим командантом, што тако да раде?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам питао никога, нити ме је интересовао. Што смо могли, ми смо спречавали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нема логике да Вас не интересује тако нешто?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, има логике, то је рат, госпођо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Што мање знате, то боље?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То боље, мање те глава боли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да сте били и на борбеним линијама у неком воду полиције, је ли тако, рекосте чета, па онда после то је ипак вод, двадесетак људи?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То када смо ишли на Крижевиће, на Засеок.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када је то било? Април, мај?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али, у том неком почетном периоду, што би рекли тих дешавања?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, првих тих месеци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тих првих месеци?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Али не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко Вам је био командир вода, ко Вас је водио тамо, ко је Вама командовао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нама је командовао мислим Марић Момчило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Марић Момчило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је он био?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам шта је у то време био, да ли је био помоћник или није имао никакву функцију, био је пре командир, па је отишао и онда се заратило. Био је, радио је у Зворнику, био мени командир пре рата, па онда после је премештен у Тузлу у центар везе и заратило се, вамо је дошао, да ли је, мислим да није имао никакво задужење као ни помоћник ни командир, онако је био као милицајац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Као милицајац, никакво задужење није имао ту у Зворнику, а командовао је са тим водом у извођењу борбених дејстава?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Он је искуснији, старији човек.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је он сада?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Зворнику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Зворнику?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У пензији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате, као полицајац дугогодишњи, шта је књига дневних догађаја?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Пре рата знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пре рата, да, шта је то?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ту се воде сви ти догађаји, у току дана шта се деси.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У току дана шта се деси, у току 24 сата шта се десило, у надлежности неке полицијске станице, је ли тако? Па, шта се ту све уноси, буквално све, је ли тако?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, нисам никада радио у дежурној служби, али знам да се у књигу уноси све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И то неко пријављује, претпостављам?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дежурној служби, те неке догађаје који су се десили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Нисам баш најбоље схватио, уствари, шта Ви радите тих дана у полицији, на Стандарду? Шта радите, шта сте, полицајац, шта радите? Какво Вам је конкретно задужење, јер сам разумео, а Ви ми помозите да то разјаснимо, да Вам је ово само било неко додатно задужење?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Код нас је у Стандарду била та.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да обилазите тамо те?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Код нас је у Стандарду била полицијска станица и одатле смо ишли, распоређивали се на послове и задатке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Који су Ваши конкретно послови и задаци? Да ли су то неки послови из области саобраћаја, да ли су то неки послови из области, не знам ни ја, криминалистике?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Обично је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Позорничке делатности, обезбеђење каквих објеката?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Обезбеђење тих објеката.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Обезбеђење објеката?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Конкретно Ваши, какви су Ваши основни послови били?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, основни је био, на пример, обезбеђење болнице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Шта то значи конкретно за Вас?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да чувамо болницу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да чувате болницу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него за Вас, за Вас, конкретно, шта она то значи? Колико сте времена у болници и да ли сте сами, да ли сте на некој пријавници?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Има нас три-четири, три-четири на пријавници, на улазу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И како онда стижете још и да одете тамо до?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Одем следећи дан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да обиђете ове резервисте?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сам схватио да је Ваш задатак да их обилазите, ако би нешто се десило?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: И да обилазим и да водим рачуна да се нешто не деси и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте на платном списку? Да ли примате плату?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Примам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Имате ли решење неко о распореду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Немам, само полицајац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само полицајац?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да. Имам решење од 01.04.1992. године, полицајац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Полицајац?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам говоре што имена Ховић или Јовић Милош? Ховић или Јовић Милош?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јовић Милош чувао је, обезбеђење затвора.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ког затвора?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, Економија, Јовић Милош?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јовић Милош?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Он је био са овом петорицом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он је био са овом петорицом?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са Лазаревићем, Остојићем, Станојевић, је ли тако?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јовић Милош, али има неки и, да ли, Јовић Милутин или је то један те ксти? Ви сте малопре рекли, поменули сте Јовић Милутина, па сам ја и њега забележио, али и Јовић Милоша? А у једном документу се наводи Ховић, па зато питам?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, не, то је један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има Јовановић Милош, полицајац? Нема, добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У једном другом документу се наводи, пак, Јовановић Милош, па сам мислио да Вас питам и за њега, да ли њега знате? Добро, Јовић Милош је, дакле, један од ових резервита који чувају овај затвор?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Економија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Економија? И тај, по свој прилици, Јовић Милош у оба документа, и ако је у другом Јовановић, пише за дане 10.06. и 11.06. неке извештаје, знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја не знам за те извештаје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он је стално са Вама, ако сам ја добро схватио, он је стално са Вама ишао? Ви сте их премештали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да. Не знам какве извештаје?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Какве извештаје?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какве извештаје? Да разјаснимо одмах, ево, председник већа ми сугерише да то јесте Челопек. Председник већа ми сугерише у том смислу, па Вас питам, схватио сам Вас тако: Јовић Милош је неко у оној групи људи које сте Ви премештали, напустили сте Економију, отишли сте са заробљеницима у Техничку школу у Каракају, је ли тако и тамо били неко време и потом се преселили сви, и заробљени, наравно ти, на крају у ову зграду, ову зграду Суда или чега већ, у Зворнику, је ли тако?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И он је све време са Вама?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јовић Милош?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да. Према овом извештају Јовић Милош је 10. и 11.06. на Челопеку, у Дому културе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда је други.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда је то други Милош, можда други има исто име и презиме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви знате неког полицајца, да ли Ви знате још једног полицајца под именом Јовић Милош?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, то ће Вам можда сутра рећи овај Јовић Цвијетко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, али чињеница је да је, ето тај тамо, неки полицајац са неке друге локације затвораске, пише извештаје писмено, а Ви ништа, а Ви ништа?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ми нисмо писали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви ништа не пишете, ни о каквим дневним догађајима који би требало да буду унети у књиге дневних догађаја и тако даље, никакве писмене извештаје Ви не пишете, каже и то објашњавају наредбом неких претпостављених које не можете да именујете, али и овај Јовић Милош је такође неко под командом тих истих Ваших претпостављених, па пише дневне извештаје?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Овај није писао, сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Овај није сигурно писао што је био са мном, са овом петорицом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Ви рекосте да сте једном приликом наишли и говорите о оном догађају везано за Црног, да су извели оног таксисту Адмира, палицом га тукли, Ви то окончали на начин како сте окончали и забранили резервистима да убудуће било ко може тамо да уђе, без Вашег одобрења или да било ког изведе без Вашег одобрења, односно, ако Вас нема ту, ако Вас нема ту, да они траже одобрење у том смислу од Вама претпостављених, је ли тако?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је од Вас ико икада тражио неко одобрење да изведе некога?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никада нико?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нити су Вас ови обавештавали, ево, дошли су, сада испада да сугеришем, али да лакше комуницирамо, у смислу, ево, дошао је, не знам ни ја неко, па сада тражи, дакле, после тог Вашег наређења, ево, дошао је неко, па сада тражи да изведе некога?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није никада тражено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да је у, сада нисам баш добро пратио, да је у неком затвору било заробљених, затворених Срба, чини ми се и петорица, рекосте, петорица?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где'

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Суду за прекршаје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А, овамо у Суду за прекршаје'

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесу ли смештени у истим просторијама као и ови људи које сте Ви довели, из Челопека?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У истим тим просторијама, буквално заједно са њима?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Заједно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зашто су они затворени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Суду за прекршаје има шест-седам просторија и сели су у једној, ови су овамо у другој.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, ипак су у посебним просторијама?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Они су због неких убистава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Они су били због неких убистава?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се сећате можда по чијој наредби, одлуци су ти људи затворени, да ли је било каквог решења, Ви као полицајац вишегодишњи знате да се људи лишавају слободе на бази неких одлука надлежних органа, па Вас питам, везано за ову петорицу Срба, да ли је било какве одлуке тог органа, на писмено, да ли сте имали да их примите тамо, сместите и тако даље и шта је било са њима?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Када су дошли, нису донели никаква решења.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко их је довео?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Дошли су из Основног суда Зворник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само из Основног суда из Зворника су дошли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко их је довео? Нису дошли сами, претпостављам?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нису сами дошли, али не знам ко их је довео. Знам да је председник суда Васо Ерић био надлежан за њих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да!

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ето, и он је долазио и одводили их ови што чувају затвор њему на саслушање тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ови што чувају затвор?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Који су то, па то су Ваши што чувају затвор?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте и они су их одводили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је под Вашом надлежношћу, Вашом контролом, па Вас питам, да ли је било каквог писменог акта у том смислу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ништа није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је било са њима? Колико су они остали ту, јесу ли пуштени на слободу касније?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Пуштени на слободу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико су били ту?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, били су можда једно месец дана, можда ни толико. Знам да нико није одговарао ни за шта за та убиства и знам да је било убистава. Нико није одговарао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви се не сећате никаквог писменог акта у том смислу, везано за њих!

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није ни било никаквог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су они уписани у неке евиденције, у неке писмене евиденције да се ту налази пет лица која су лишена слободе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда код Васе Ерића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Суду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Суду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али, овде, овде, у затвору?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нема ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је требована храна за све те људе који су затворени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, изброји се колико има људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само се тако наручи, као нека укупна?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Отприлике, педесет.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: За неко укупно бројно стање?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте напустили овај затвор на Економији са овим људима. У почетку када сте дошли, било је четири-пет, а после је било неких десет-дванаест, како сам ја бар пратио како сте излагали, шта је после било ту на тој Економији, у том затвору?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је и даље било тамо затварања људи, у смислу да је тај затвор и даље ипак функционисао и ако сте Ви са овим људима, и Вашим, и заробљеним преселили се на другу локацију?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мени није познато шта је после било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате ништа?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А када сте довели ове из Чelopeка? Када сте довели ове из Чelopeка горе у Зворник, испразнили Дом културе са два аутобуса, да ли је и даље тамо у Чelopeку, касније, да ли су довођени људи, затварани, држани и тако даље?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја не знам шта је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате нешто у том смислу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим да није, не знам. Не могу да тврдим оно што не знам. То је Дом културе Чelopeк, то је њихова зграда, сеоска.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да. Полиција је после прешла, ми смо то овде чули, претпостављам да то није спорно, да је после полиција прешла у зграду у Зворнику, да је у тој истој згради и, како се зове, та Привремена влада, да је ту и штаб или команда територијалне одбране и полиција?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није то тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није то тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нега?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Полиција се вратила у свој СУП, предратни СУП, општински органи у општину.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су једно време ова три органа била у истој згради, једно време?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда у Стандарду доле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Можда у Стандарду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Доле у Стандарду и Ви сте дуго били у Стандарду и схватио сам да сте из Стандарда долазили на Економију да обилазите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли тако, е, можда у Стандарду. Да ли сте Ви могли, да ли знате, ко је командант територијалне одбране тада био?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате ко је био командант територијалне одбране? Да ли знате икога из команде територијалне одбране?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам коју функцију је обављао, али знам људе, а коју је функцију имао, ја не знам шта је он био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро знате људе, али?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Сретали смо се сваки дан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли Ви могли као полицајац са задужењима са којима сте, да примите наредбу и да је извршите од кога од тих људи?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, само од мог старешине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само од Вашег старешине? Мислим, дакле, само ме интересује, Ваш неки однос према свему томе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Само од мог претпостављеног.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је могао господин Грујић да Вам нареди што и да Ви то извршите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, није се то десило, не знам да ли би ми могао наредити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, мислим, ево сада причате о неком Вашем схватању тих односа са тим људима, разумете?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим да нам не би могао наредити. То је мој одговор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нека се сведок изјасни, колико је пута и коме до сада давао изјаве у вези догађања у Зворнику?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мене питате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, да?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Колико сам пута давао изјаве?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, и коме?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Давао сам 2003. године у Зворнику и у Брчком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте још неком?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесам прошли месец у Тузли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте се данас изјаснили о томе да у вези пресељења, односно депортације становништа из Козлука не знате ништа. А 22. јуна 2005. године приликом испитивања у Дистрикту Брчко рекли сте другачије, па да ли сећате да сте о томе причали другачије или не?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам рекао да не знам о исељењу Козлука ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада сте рекли, знам да су аутобусима пребачени на Шепачки мост у Лозницу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То сам после чуо, када је то завршено, да су доле на Шепачки мост отишли, после, када је то све завршено. Причало се по Зворнику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте говорили да су неки људи отишли на размену, на замену из затвора у коме сте Ви били надлежан да о њима водите рачуна, да ли сте записали ко је отишао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам записао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када су људи превезени из Дома културе у Челопеку у затвор Суда за прекршаје, тако се назива, и дошли људи да им укаже медицинску помоћ, знате ли, колико је приближно људи, медицинског особља том приликом дошло?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Знам да је била докторица Бела и било је сестара. Не знам да ли је било више, било је докторица и сестре су биле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте о одвођењу дванаест људи на, наводну, сечу дрва, па само. одакле су они одведени, из ког затвора?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ту, Суда за прекршаје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Толико. Немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам забележио да је рекао, вероватно да је влада зворничка основала затвор у Економији, па ме интересује, на основу чега он то закључује?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја не знам ко је основао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зашто кажете, вероватно је зворничка влада, на основу којег показатеља?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, зворничка влада није ни постојала, ко је могао основати затвор, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник на кога сте мислили, када сте рекли, када претпостављате, на кога мислите да је онда то урадио?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим на територијалну одбрану, они су били, тада није било владе. Територијална одбрана је била главна у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Тих првих дана рата.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он често говори председник општине, и ако знамо да Брано Грујић није био председник општине, па шта је био Брано Грујић, за њега, шта је био?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Био је председник општине.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислим, та руководећа структура из општине да ли је оснивала затвор?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Приговарам, дао је одговор на питање. Шта сада то значи? Он је дао одговор на питање и ја сада не разумем зашто пет пута једну исту ствар питате, када сте добили одговор, који се Вама можда не свиђа, али сте га добили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зато што је ово рекао и ушло је у записник, вероватно да је влада зворничка основала затвор. А ја сада питам, шта је био Брано Грујић?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Рекао Вам је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, сада даље питам, даље питам, да ли има неке, председник општине, да ли има неке везе са оснивањем затвора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем сазнању, да ли има?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: По његовом сазнању?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је постојала нека Привремена влада на територији Зворника, април, мај, јуни? Да ли сте чули за ту институцију, Привремена влада, када се заратило?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули, ко је Јово Мијатовић? Да ли знате, ко је Јово Мијатовић?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Знам Јову од пре рата, он је био народни посланик у Босни и Херцеговини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био после рата?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, био је нешто, не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто је био, а не знате шта? Јесте чули да је постојао неки Кризни штаб, шта је то?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Чуо сам да је постојао Кризни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, у току рата, на почетку рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после почетка рата, да ли је постојао и даље?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је технички, физички, ко је допремао ову храну из Стандарда у затвор Економију и да ли је ти који су носили храну имали контакт директно са затвореницима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је довозио?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И ко је довозио и ко је узео и како је уопште спремана храна, како је, на ком месту је спремана, па ко је онда донесе, ко је преузме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у Стандарду била кухиња или?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Стандарду је била кухиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко требају храну? Ко требају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Изброји се колико има затвореника и колико има.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене интересује само, да ли су долазили у контакт директно са затвореницима ови који допремају храну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, са затвореницима?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нису долазили у контакт.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је преузимао храну?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Један од затвореника изађе изнесе храну и однесе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи, ипак јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не стражари, него затвореници су узимали храну?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих возача што доведу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, уз присуство стражара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У присуству стражара?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каже да је, рекао је, Маринко је у станици полиције наредио му да са још неким полицајцима пребаци Дивичанце из Челопека у Суд за прекршаје и рекао му да ће тамо бити аутобуси. Јел он саопштио тим затвореницима да пређу у аутобус да иду и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Него, ко је? Да ли је имао неко старији од њега тамо у том транспорту, да је био виши чин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ишли колима позади?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у оним предњим колима испред аутобуса ова два?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја се не сећам ко је био, али претпостављам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је рекао људима да изађу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Рекао овај у Челопеку Срећо Иконић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срећо, што је био тамо?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте, што је био на улазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да изађу?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Даље, ја сам забележио, рекао је приликом тог прелаза из Челопека у Суд за прекршаје, да су војска и територијална одбрана су викали, ви штитите Муслимане, побићемо вас, побићемо и вас. Која војска?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То су ти који су били присутни у Челопеку.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко су они? Да ли су они паравојска или коме припадају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Било је свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, били су и у цивилу и у униформи и разни.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Разни су били.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, он помиње тамо, не знам Гогићевци, не знам ови, не знам они?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам ја рекао Гогићевци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, раније, раније, ту кога сте видели ту у Челопеку?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То су мештани, то је у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су мештани викали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: И мештанин, и у пролазу, ко год је наишао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли разликује он територијалну одбрану од војске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разликујете? Припаднике ТО и припаднике војске? Да ли је то исто или је то различито, како?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Тада је територијална одбрана била и војска, све заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, док је постала Војска Републике Српске.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Како су ови заробљеници 15. јула 1992. године пребачени у Батковић, којим превозним средством?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Аутобусом.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел истим оним?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам ја да ли је исти, углавном аутобусом.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да нисте Ви имали на употребу неки аутобус?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисмо ми ништа имали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више, хвала Вам.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је активан полицајац и када почиње рат, када улазе ове групе у Зворник, на којим се пословима он налази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, позорник, рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли, будући да смо јуче од његовог шефа чули да је полиција патролирала градом и да су позивали Комуналну службу да покупи лешеве, да ли је и он био у тим патролама?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам био.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли има сазнања о томе, ко су ти људи који су убијени, чија су тела нађена по граду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није ми познато ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да су неки људи убијени, да ли знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, нисам био тада, када су те патроле биле, ја нисам био и не сећам се тих патрола.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећа колико је у том тренутку након, значи, поделе полиције, било остало активне полиције, активних полицајаца у Каракају?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам разумео питање.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је вас било након поделе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Срба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, у Каракају ваљда само Срби, колико смо схватили? Када сте се одвојили, колико има сада активних, у «Алхосу», када долазите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим једно тридесет.

НАТАША КАНДИЋ: Тридесет? Да ли је тада начелник, командир полиције, да ли су држали састанке са полицијом да им саопште шта су њихови задаци, сада у измењеним околностима и које су задатке добили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није било састанка, колико се ја сећам, никаквог.

НАТАША КАНДИЋ: Како су знали шта ће да раде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причао је да су обезбеђивали. Ко Вам је давао те задатке да обезбеђујете објекте, мостове, болнице, ко Вас је распоређивао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Помоћник, помоћници, Петко, Маринко, старешине, они су били и горе у оној станици и они су и остали и они су говорили, идете на пункт, идеш овде.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су они обезбеђивали председника Кризног штаба, команданта територијалне одбране или неке друге који су чланови Кризног штаба, па касније Привремене владе, да ли је то полицијски задатак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко лично обезбеђење, јел било тих људи који су били?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, из полиције није нико. Полиција није никога обезбеђивала, бар тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели да они имају обезбеђење, тај Марко Павловић, да ли је он имао неко обезбеђење лично, неке људе око себе?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Када је сведок први пут сазнао да постоји командант територијалне одбране?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, сазнао сам када је дошао у Суд за прекршаје.

НАТАША КАНДИЋ: То је, отприлике, јуни месец.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, отприлике, тако.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, како онда, како, на основу чега онда изводите податке о командном ланцу, да је полиција одговорна и потчињена територијалној одбрани, ако не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није такав закључак нигде извео да сам ја чула, није рекао.

НАТАША КАНДИЋ: У изјави хашким истражитељима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га ја питала да разјасни, он је рекао да није тако рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао да је он, значи, тај коме је поверено управљање, брига о затворима Економија, па онда помиње да су премештени у Школско-технички центар. Није нам рекао, одакле долази наредба да они селе се из радионица, не Школско-технички центар, него, ја сам разумела, били су у радионицама, затвор је био у радионицама и онда добијају наредбу, односно да се села. Од кога добијају наредбу да се селе одатле?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Од претпостављених старешина Стандарда, јер смо тада били у Стандарду смештени.

НАТАША КАНДИЋ: Па, чекајте, јесу то старешине Стандарда или Ваше старешине?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Моје, моје старешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиције?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Полиције.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам кажу, зашто Ви треба да селите затворенике?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не каже.

НАТАША КАНДИЋ: Како сведок зна, пошто помиње да су ту касније били затворени Ђуличани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је чуо.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То сам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Од кога је чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Прича се по Зворнику, причало се по Зворнику.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је помињао да је он ишао по наредби свога шефа у Челопек, аутобусима да доведе тамо затворене. Да ли може да се сети, колико је било оних који су били та група рањеника, оних који су били тешко рањени, покретни, да ли може да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо и то. Он каже тамо да није гледао. А када сте дошли, да ли знате, колико их је било? Рекао је да није улазио у ту собу.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам улазио никако ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када дођу ти доктори, јесте видели?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он као неко ко је био надлежан, да ли је он улазио, виђао шта се догађа са затвореницима, са тим рањеницима, да ли је неко умро?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам никако улазио у затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је човек из Зворника, значи, он познаје, природно је да познаје већину људи који су били затворени. Да ли се сећа, Мустафић Шабана, његовог сина Самира, да ли се сећа Самира Перезић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пезеровић?

НАТАША КАНДИЋ: Пезеровић, Пезеровић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате те људе, та имена, да ли су Вам позната?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, позната су ми презимена, али не могу се сетити њихових ликова. Презимена су ми позната.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате, да ли се сећа ко је од ових поменутих био у оној групи који су издвојени да иду, наводно, да секу дрва?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Не сећате се?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може мало прецизније да се сети, пошто тај снимак о којем он, који помиње да је приказан на телевизији, ако су они били према подацима које дају они који су размењени, то је могао бити само, значи, после Нове године, значи, јануар 1993. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да сугеришете, ја сам га питала када је био, он је рекао, не зна, не сећа се.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, он доста меша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и то нам је доста после оптужнице. Ја сам питала зато што је била хронологија, везано за исказ, да проверимо уопште да ли је то причао, па се поклопило са изјавом код истражитеља. А тај догађај нам није предмет оптужбе. Он је рекао да је било у хладно време. Није рекао месец, 1992., 1993. године. Да ли знате месец?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли зна, када је он чуо да су они Ђуличани остали који су били затворени тамо у Школско-техничком центру, да се сада њима нешто догодило, да нису више живи?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам рекао, после сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када после?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: После можда једно месец дана, тако, причало се по Зворнику.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да се сети, шта се још причало, чија је то наредба, ко је то, ко је та чета која је то извршила, да ли је било о томе говора на тим органима, институцијама које су тада створене?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није ми познаточ чија је чета то радила и ко је обезбеђивао, није ми познато.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он питао некога од својих старешина, или Пантелића или, у то време, Василић?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је у то време сретао Марка Павловића?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се да сам га сретао.

НАТАША КАНДИЋ: Ништа више. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио прво да се сведок изјасни, где је он тачно давао ту прву изјаву хашким истражитељима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Видиковцу, рекао је.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На Видиковцу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На који начин је он позван тамо?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Преко СУП-а ја мислим да сам позван.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците, у том Видиковцу, јесу то неке службене просторије биле?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Собе за спавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хотел?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Хотел Видиковац, јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су службене биле или? Да ли је писало нешто тамо – овде хашки истражитељи, овде не знам шта?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Верујте да се не сећам шта је писало, али знам, био сам у соби, малтене где они спавају, има сто и столица.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су они Вама тада рекли да све што им будете говорили, односно да имате праве да им и не одговарате на поједина питања која њих нешто интересују?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да имате право да прећутите да би, евентуално, због неке личне срамоте или неког ближњег, или због неке Ваше одговорности, па да можете да прећутите, значи, да не морате све да говорите као сведок?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја се не сећам да су ми ишта тако слично нешто говорили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте тако упозорени у Брчком, на саслушању, да не морате да одговорите на та питања, рецимо и тако даље?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се да је тако било.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте данас упозорени да можете?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим да нисам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право да не одговарате на питања, ако би Вас истинит одговор изложио кривичном гоњењу, колега, ево.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише, у предмету, Брчко Дистрикт, записник о испитивању сведока, страна 789/241, записник, пардон, 790 страна, једног од ових регистратора, а Ви знате да Хашки трибунал примењује свој Правилник о поступку и доказима, а не наш.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, па то ће неко оцењивати, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хашки трибунал, може и арабијски трибунал да примењујемо, закон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми наш Закон о ратним злочинима и ЗКП, а они свој, знате како смо то већ рекли. Добро, идемо питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сачекајте мало. Не, ја не видим овде, где то пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећете касније, када Вам неко од колега буде помогао. Идемо сада питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су ти истражитељи били присутни у Брчком када сте Ви давали исказ код истражног судије?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Они што су били на Видиковцу?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У Брчком? Да ли су били ти који су Вам дали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други су били?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Други су били.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико пре тог Вашег исказа су Вам дали да прочитате то и шта су Вам рекли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Пре пет минута него што почиње ово испитивање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И шта су Вам рекли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да се мало само подсетим. И ја сам мало прелистао, мало.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Ви питате њих, шта се ја подсећам, ја треба овде истину да говорим, нема се шта за истину да се подсећа?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нису ми, ја сам прелистао, сео у једну канцеларију, једно пет минута.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Они Вас сада питају, као што Вас и суд, није Вас суд подсећао, него касније, није ни Тужилац Вам износио неке Ваше претходне исказе да се подсећате. Да ли Ви њих питате, шта се ја имам сада подсећати, ако ја треба да говорим овде истину?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нису ми рекли ништа, него сам само узео, на брзака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су Вам рекли, када су Вам дали, то је питање?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да се подсетим, шта сам причао на Видиковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком циљу да се подсетите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да мало прочитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да прочитате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, онај исказ што сам давао на Видиковцу. И ја сам на брзака прочитао и дођоше, ајмо, каже.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Рекли сте Тужиоцу да сте и после тога давали још некакве исказе у вези Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тузли, у Тузли.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: После Брчког?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесам у Тузли.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када је то било?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Прошли месец.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Прошли месец? А јесте овде у Србији давали још неки исказ?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта је за Вас представљао појам чувања одређених просторија, тог затвора, шта сте Ви подразумевали, шта значи чувати тај простор, чувати затворенике?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Обезбедити објекат у коме се налазе ти људи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта то значи, обезбедити?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да не би побегли, да не би неко ушао неовлашћено.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, подразумева се. Да ли је Вама неко требао да нареди да никога не смете да пустите или је се то подразумевало?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нема потребе да ми ко наређује. Знам и пренео сам људима како требају радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су Вам пренели, како треба да радите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, није ми нико пренео ништа. Нема потребе да ми пренеси шта ћу радити, када знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он је предао својим подређенима.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам пренео оним мојима, петорици.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На чему су они конкретно спавали тамо у тим просторијама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је исто као и ови.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Исто као и ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћебад, шта, на тим шпарама?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: То што су имали, ћебад.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, сада, та храна, да ли је то иста храна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли су имали они нека основна средства, значи, да ли су имали за тоалет, да ли су могли да иду у тоалет, да врше нужду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Суду за прекршаје, да. Имали су унутра, нису имали напољу. На Економији су морали напоље излазити.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су имали воду за пиће, за умити се, евентуално? Како су пили сада воду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: На Економији није било воде, него су, наспу у флашу ови стражари, па им дају.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А овде?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Суду за прекршаје су имали.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, шта је са тим, са том просторијом тог Суда за прекршаје? До када је тај Суд за прекршаје био, ајде да кажем, условно речено, некакав затвор?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да је био до 1993., до 1993. године можда, половином тако, није ми баш познато докле је био. Знам да је био до 1993.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када је суд у Зворнику почео радити, да ли му је познато?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Суд за прекршаје?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Суд за прекршаје, општински суд, значи надлежна за кривична дела?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, Основни суд је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, причао је да је радио, да је Васо Ерић био председник у то време, он каже, колико он зна, виђао га је напољу, али, каже, мисли да је радио.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, да ли ових пет Срба, што је питао господин Крстајић, члан већа, да ли су они једновремено били тих пет Срба и како су били распоређени или су се мењали тамо, један па други, када је то било?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нису били заједно. Једно време је било троје, па су онда пуштени, па је дошло можда још један или два или тако нешто. Никада нису били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него пита Вас бранилац, јел у исто време су били Муслимани у другим собама, а ови, у исто време су били?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Само су ови били у посебној соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Срби у посебној, а Муслимани у другим собама.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су постојале патроле полицијске по граду, које су некада легитимисале, па наиђу на сумњиво лице, да ли је Србин или је Муслиман, сасвим сада свеједно и како су поступали даље?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам у ком периоду?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Од 01. маја па до септембра?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам, не сећам се.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се сећате једног поступка, где је под било којим околностима, сумњивим, овим или оним, да је полиција нашла, или у извршењу неког кривичног дела или сумњив, без докумената, или да, на неког Муслимана и да га је лишило слободе, на било који начин у том периоду?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Колико су били удаљени од полицијске станице, тај Суд за прекршаје?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Педесет метара.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Педесет метара? Сведок је више пута данас и у истрази, у Брчком, више пута спомиње за неке припаднике неких војних формација, па каже војска, онда други пут каже, ТО, војска, ТО, војска ТО. Шта он, ја бих молио, шта он подразумева под дефиницијом ТО, шта подразумева под дефиницијом војске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо га питали, мало пре.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте то, али ја бих баш волео да прецизира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки други одговор од онога који сте дали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Немам. То је једно те исто. ТО је војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је у то време била ТО?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: ТО, да. Али, војничке униформе носе, па ми то зовемо војска.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, то је једно те исто у његовом смислу када он каже за неког војска или ТО, дакле, може да каже и ТО и војска, то је сасвим свеједно или је за њега то једно те исто у садржајно-функционалном смислу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже да их он зове војска, а да су они ТО.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао. Сада је тако рекао.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, он каже да је њему све исто што је униформисано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сада је рекао, ја их зовем војска, а они су уствари ТО.

Да ли сам Вас ја добро разумела?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да, носио је војничку униформу, ја их зовем војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А уствари су они, шта сте рекли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: ТО, у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време ТО?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па онда је рекао, до формирања војске.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У исказу и током истраге у Брчком и данас, на претресу, сведок није најпрецизније, ајде да кажемо, временски определио када прелази вамо, када прелази у тај затвор и тако даље. Јесте посредно да ми можемо да закључимо, па када је ово било, па је оно било, ја ћу сада да питам сведока, када он први пута добија функцију, да се временски, календарски, не у дан, не у сат, одреди прво у оквиру месеца, када он први пут добија ту, тај задатак, да чува на Економији те заробљене? Када је то он, да објасни.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Мислим, то питање није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад ступате Ви, када одлази Милош Милановић, када Ви ступате на Економију? Ја сам Вас питала, па сте се после мало нешто променили, рекли сте у истрази, било је топло време?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја сам рекао, мај, јуни, мај, мај месец, ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај, рекао је мај, почетак, средина, крај, када?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? И тамо сте колико дуго?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: На Економији? Месец, месец и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А данас сте на почетку рекли, свега десет, петнаест дана? Да ли је могуће да је било краће?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво је рекао десет, петнаест дана.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја се стварно не сећам, четрнаест, тринаест година је прошло, ко ће се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете то да определите према томе, где сте тада били, јесте Ви тада били исто у, где сте са послом били Ви, у Стандарду или већ у Зворнику?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да смо били у Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте на Економији радили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда би то морало да буде раније. Када сте прешли у град, у Зворник из Стандарда? Ево имамо јуче исказ од Маринка Василића, да је то било нешто раније?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже ево да Вам помогнем. У међувремену, ако имате још неко питање, ако имате још да завршите, па да видимо.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим, мени је сада то наставно, битно ми је да знам хронолошки због неких других питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, наша сам, наша. Ево, каже, још крајем априла им је уступљен хотел Дрина, каже Маринко Василић у свом сведочењу.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Оставимо то сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сада, немамо после када, оде човек, готово.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, Ви ћете то, он каже да се не сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да га ја питам, да ли је то тачно, да му предочим ово. Каже сведок Василић, били сте прво «Алхос», тамо био Аркан и Ви долазите у Стандард, каже и каже, после тога идемо у хотел «Дрину», каже, ту једемо, ту спавамо и то је, каже, било негде крајем априла, почетком маја, да сте већ у Зворнику? А Ви кажете, били сте још у Стандарду, када је Економија. Онда испада да је то тек почетак маја?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел могуће да је било овако као што он каже?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Могуће, могуће да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, да ли може да се прецизира овај долазак Драгана Обреновића. Када се он дешава?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Драган је вратио се вамо, када је Маринко, када је Војска Југославије напустила Босну и Херцеговину, он се вратио после у Босну.
АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када се то десило?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим око 04. маја, тако некако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да је Војска Србије и Црне Горе требала да напусти Босну и Херцеговину, од маја па даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Драган Обреновић је отишао?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После се вратио?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: После се вратио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то довео овог Бубицу, када се вратио, или у првом наврату?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Када се вратио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек када се вратио у Зворник?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је постојала некаква касарна у Зворнику?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Пре рата није.
АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: За време рата?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: За време рата, било је смештено доле у фабрици обуће «Стандард».
АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим, не чујем?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Стандард, фабрика обуће, ту је била пре.
АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то иста ова фабрика у којој сте и Ви смештени?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да. Ту смо били сви смештени.
АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је ту и Драган Обреновић смештен?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ту смо сви били смештени.
АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не знам ко сви?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: И војска, и територијална одбрана и полиција.
АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И војска, и територијална одбрана и полиција?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Територијална одбрана, и војска, и полиција.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било војске у Челопеку? Јел била нека тенковска јединица у Челопеку, да ли знате то?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није ми познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо нешто што зна, колега, слабо он то барата са тим датумима.
АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само да видимо Да ли је он тражио повећање броја људства за обезбеђење?
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: У Суду за прекршаје?
АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.
СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим да је дошло једно шест или седам резервних полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то тражили?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам, него сами, послали су их из СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко је послао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Старешине наше, помоћник, заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самоиницијативно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Па, да, када су Дивичанци дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада су послали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Тада су повећали и тада је дошло, мислим, пет или шест.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада, следеће питање, судија.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: И када су отишли Дивичанци, опет се вратили тамо.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тај завор у Суду за прекршаје, те просторије, када он први пута одлази тамо да их види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове са Дивича?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим? Не, не, са Дивича, оставимо. Када он први пута види или он када је добијао задатак, јел он знао куда их води, па му је неко рекао, е то је тамо, или је претходно отишао, видео те просторије, где ће сместити и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се селили из Каракаја у Суд за прекршаје, јесте ишли прво да видите, или сте са људима одмах, или како? Колима сте ишли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Одмах са људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са људима, са колима у Суд?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јер знам Суд за прекршаје, од пре рата знам, долазио сам ту и знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Спомињали сте неког чувара Лазаревића. Реците, да ли се ико икада тужио на њега да је он некога истукао, малтретирао од тих?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није ни један.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није ни један?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не само Лазаревић, нису ни ова остала четворица, јер то су били старији људи, уплашени, нису смели да иду, наводно, на линију, бојали се и зато су се пријавили да чувају тај затвор, због тога. А да некога туку, нема говора.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. То је то. И само, ајде да кажем, начелну примедбу, и ако је то можда јасно, али је данас сведок рекао на Ваше питање, Ви сте га прво питали, да ли је он рекао Марку Павловићу ово што је и претпостављенима, да су били неки, да су долазили, мислим, малтретирани, па је он рекао, можда, могуће данас, међутим, у истрази, зато бих ја волео, ја зато реагујем, јер сматрам да је ово што иде у прилог исто требало некада да контролишемо сведока и тако даље, на тај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, наравно.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи да равномерно гледамо и оптужницу и одбрану, па је код истражног судије рекао у истрази, ако дозволите, то је страна 12 – јесте ли га упозоравали мало на то, то истражни судија пита, да имате проблема, да покушавају неки да улазе, туку, отимају, то што сте старешинама Вашим говорили, а сада кажете да је практично, Ви сте само чували, тако каже. Да ли сте њега обавестили, пита поново истражни судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марка Павловића?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. Нисам њега обавештавао. А што, па ја мом претпостављеном, а претпостављени треба даље. Моја је дужност да пренесем претпостављеном мом, а коме они подносе извештај, ја не знам. Он је то данас рекао са тим што је додао, када сте га Ви питали, да ли је то нешто рекао, Ви сте, да је рекао, можда и могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се стварно не сећам, колега, верујте. Добро, могуће.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим записао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сигурно да је тако, видећемо и у транскрипту. Да ли се сећате да сте у истрази рекли да нисте ништа Марку Павловићу причали о тим упадима?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер он и данас, само каже, могуће.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада можете да кажете, да ли се сада сећате или?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам питања више. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имам ја једно питање. Морамо овог Бубицу да ставимо негде, у неки контекст времена, што каже сведок Стева Ивановић, јел он доведен у Суд за прекршаје од стране Драгана Обреновића на том «тамићу», пре Дивичана или после? Односно, да ли је било тих сто Дивичана већ пребачено у Суд за прекршаје када је Бубица доведен од стране Драгана Обреновића под великом пратњом са још та четири-пет полумртва, ајде покушајте то сада да се сетите, или је то било када су већ Дивичани били ту доведени?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нису били заједно са Дивичанима, није био заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било пре или после? То Вас питам, јер ми знамо када су Дивичани доведени, имамо у предмету пуно сагласних изјава, тако да ту нам је то, на неки начин, утврђено, када су они доведени. Јел Драган Обреновић овог Бубицу довео, значи, нису били ту Дивичани, је ли тако?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био пун затвор?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја се не сећам тачно, али мислим да је после Дивичана, када су Дивичани отишли, али, опет, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како, Дивичани тек 15. јула отишли у Батковиће? Када онда?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није ми познато, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Знам да је био, али не могу се сетити када.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, сада, овај улазак ових, што каже, Гогићевих неких из Лознице и тако даље, то ми је јако битно, да ли је тада Бубица већ био у притвору или је то било после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви избацивили ове Гогићеве?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Бубица је можда само преноћио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било пре него што су упадали Гогићеви или после? Ви сте са њима имали контакт?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ови Лозничани, Гогићеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ти, кажете, имали сте са њима у Суду контакт?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Јесам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, кажете, да сте их.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Код затвора отерали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, отерали сте их, због овог Ћеле. Јел већ Бубица прошао ту или је тек после доведен?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, питања? Немају, нико? Господине Грујићу, хоћете да дођете. Добар дан.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули шта прича овај сведок, Средо, нешто је Вас поменуо да сте долазили нешто да питате. Да ли Вам је то нешто познато?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Дозволите мени да прво кажем нешто. Ви хоћете да предочавате сада оно што је рекао сведок да је чуо од других људи, посредно његово сазнање, хоћете да предочите мом клијенту. Мислим да то нема никаквог смисла, ја се томе заиста противим, ако је то оно што је Ваша намера, а из овога што питате, видим да јесте, тако да мислим да то нема смисла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исказ његов предочавам, такав какав је, нека каже човек, може да каже нећу да одговорим, може да ћути.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На свако питање моје, Ви се њему.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја се крећем у оквиру онога што су моја права процесна, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је на неки начин консултација на постављено питање, на индиректан начин, јер ја поставим питање, а Ви сада ускачете.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја немам када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ово је буквално.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Извините молим Вас, ја немам кад да интервенишем, јер Ви већ процесну радњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекате питање, па онда интервенишете?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Па, када? Када, да Ви обавите радњу, па да онда ја се сада јавим са неким мојим ставом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радња предочавања исказа сведока.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам како да обавим ту радњу, сутра, када сведок оде, када?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро, ја приговарам да се посредно сазнање његово предочава и да се они суочавају на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уствари, инструктирате оптуженог да не одговара на питања.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Молим? Не, ја сам то већ урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим да сте урадили, хвала Вам.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Па, то нема смисла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нема смисла, да предочим његов исказ?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Не, то, него се предочава посредно сазнање сведока, шта је он од некога чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његов исказ, то је његов исказ.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао, чуо сам да је долазио Брано. Ја сада човека питам, да ли је долазио или није?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја се не сећам заиста да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да сте били?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не сећам се, можда, али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате да је био неки затвор у Суду за прекршаје? Овај човек данас прича то?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Знам, сигурно, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате? Јел Ви знате у ком периоду? Он нешто ту мало те термине, да ли Ви знате?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не бих могао ни ја то, верујте. Начелник бивши овај, како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, пошто Вас ништа нећемо чути, седите, седите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Милош Пантелић је начелник тражио и нашао ту просторију и ја у томе заиста немам никаквог учешћа, нити се сећам времена. Само знам да је било у доба Милоша Пантелића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд за прекршаје?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да, када је, тек када су ови из Челопека да је већ тад још постојао Суд за прекршаје, то је већ касније, у јуну?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам ја када је он тамо дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није више био Пантелић?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам када је он тамо дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате када је био Милош Пантелић, у ком периоду?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па, негде, крај априла, мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај? А јел знате тај Суд за прекршаје, тај затвор, колико је то функционисало?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само знате да је био, а не знате колико дуго?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Само знам да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту смештен, да ли то знате?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ни то не знам. То је полиција приводила, где је, шта је смештен, верујте ми, нисам о томе упознат уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је полиција приводила?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Полиција, ко је, војска, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је донео одлуку да се то направи, да ли то знате?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па, рекао сам Вам.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја заиста не разумем о чему се ту ради. Ја стварно протествујем на начин како Ви водите и ову конкретну радњу, а и генерално. Да ли Ви сада поново саслушавате мог клијента?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него предочавам, па, колега, ми сазнајемо нове детаље.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Молим Вас, он не зна о томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, колега, молим Вас.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Сешћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, седите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ви сада предочавате њему, он не зна ништа, предочавате мом брањенику његове речи, не зна ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, колега, седите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Сешћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, седите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Али, то није у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми добијамо нова сазнања, ја хоћу да питам оптуженог, ако зна, а ако не зна, а ако неће да каже, не мора да каже.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се колико је то трајало?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да се окренете да видите на ове две клупе, да ли познајете некога од оптужених? Хоћете да устанете, оптужени? Да ли некога познајете? Ви лично, да ли се сећате некога?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Знам Брану и Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брану и Марка? Ове друге ликове?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не.

Констатује се да је сведок погледао оптужене у судници и изјављује да познаје Брану и Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тог Марка знате као Марка или знате неко друго име?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да он има и неко друго име?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ја мислим, у Тузли сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тузли?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у то време тамо, које нас занима, 1992., нисте ништа знали?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Сада у марту, када сам ишао на саслушање, е тада ми је рекао Бранко Поповић, хоће ли бити Поповић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоће ли сведок Маринко Василић да дође? Изволите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе доказ суочењем између сведока Среде Вуковића и Маринка Василића на околности разлике у њиховим исказима, па окренути један другоме лицем у лице, изјавише:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Василићу, чули сте данас исказ господина Вуковића, везано за ове аутобусе за Челопек. Јел тачно то што он каже?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему у лице.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно? Јел било то уопште нешто од тога или ништа није тачно? Цео онај део, изволите. Њему, њему се окрените, гледајте у њега.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да је тај задатак одрађен, да је посао извршен, постоји, али да сам ја директно рекао то и дао задатак Среди, не, то му је могао само рећи господин Марић, да сам ја тако рекао и који је са њим и отишао да преузме људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јуче нам ништа од овога не рекосте, ни Марић, ни да је одрађено. Рекли сте да немате појма, је ли тако било? Сада мало нешто више нам данас кажете?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, дозволите, али јуче сам исто тако рекао, да постоји могућност у читавом оном излагању, да сам направио пропусти или грешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ово сте се сада сетили накнадно?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И то може бити, то може бити истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви онда Маринку рекли?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: А да сам њему рекао, директно да смо ја и он разговарали директно, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, онда сте Ви Марићу рекли да каже њему? Ја сам тако схватила, индиректно.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Могуће је да смо ми разговарали горе, ја, Марић, Петко, Мико, ко је био руководство, како то да се уради, шта да се уради, ко да оде. Ја се не сећам детаља, али знам да сада кроз читав овај разговор, да је отишао Марић као, да ли је био помоћник или заменик, немојте ме сада држати за реч и отишао он, са колико људи, не знам, то му је могао само пренети Марић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви то знате да је то било?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да се то десило, да су ти људи пребачени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам, када сам испремотавао све сада филмове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћас сте се сетили или када? Нисте нам јуче то.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Шта сам јуче рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте рекли јуче овако.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам да су људи, јуче сам рекао да су људи доведени из Дивича у спортску дворану, да су из спортске дворане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, за повратак, за Суд за прекршаје, из Челопека, из Дома културе? Јел Ви знате шта Вас ја питам? Јуче сам Вас то, данас је човек рекао, да су, када су завршили боравак у Челопеку, да је, он каже да сте га Ви звали и рекли му: ево ти два аутобуса, иди по људе, чекаће те тамо аутобуси? То, не питам када су отишли, него када се враћају?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Слушао његов разговор, слушао данас, пратио његов разговор и постоји могућност да је само ова варијанта у питању. Јуче сам се изјаснио да су људи из Дома отишли за Батковић, да, а нисам знао уопште да су пребачени у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, сада се присећате? Сада Вас питам.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Када сам пратио данашње његово излагање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, добро.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Варијанта постоји, а као могућа варијанта да му је Марић рекао да сам то ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел могуће да сте Ви рекли, преко Марића?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Могуће, али се не сећам и нећу сада да тврдим да нисам у разговору, у припреми тога са Марићем и Петком, да, разумете, али са њим директно, њему директно, не. И појашњавам ту ситуацију, значи, када сам пратио разговор данас његов, а јуче је био исказ, да нисам знао да су уопште дошли, него да су отишли за Батковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то Вас питам, откуд те разлике? Ја Вам јуче исто ово предочавам што он данас говори, Ви кажете, не.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте, да ја имам код себе магнетофонску траку и да је сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је овако доста период један до Батковића, 15. јули, а они тамо негде?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте, госпођо, али има петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи сада сте, добро, ипак, добро, нешто сте се подсетили.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не спорим ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није он то баш измислио, да су били у Суду за прекршаје, да су аутобуси?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не спорим, апсолутно не спорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Апсолутно не спорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел онда знате, да кажемо, индиректно, како дођоше ти аутобуси, ко је послао, зашто је послао те аутобусе у Дом културе, да доведу те људе овамо у Суд?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Послала «Дринатранс». Марић отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тражио, ко је рекао «Дринитрансу» да доведе два аутобуса?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Е, не знам да ли је директор ишао Марић па тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Марић сам одлучио, или му Ви рекли?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, не одлучује, сада не знам, да ли су аутобуси били обезбеђени или је Марић отишао, обзиром да се познаје лично са директором «Дринетранса», замолио за два аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били надређени Марићу, тада?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте Ви онда морали њему да кажете да се обезбеде аутобуси или је он то самоиницијативно урадио, Марић, за аутобусе питам?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ви мене разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли Ви мене разумете?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја се не сећам да сам му ја рекао, отиђи, преузми два аутобуса или су већ обезбеђена два аутобуса. Од те две варијанте не знам која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде да окренемо. Ко је одлучио да се они пребаце у Суд за прекршаје? Јер сведок каже, Маринко ми је рекао, ево ти, доведи људе у Суд, ићи ће у Сабирни центар?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Захтев за њихово премештање горе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, из Челопека у Суд?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Могао је само доћи, могао је само доћи из Привремене владе, односно из територијалне одбране, а да ми, ево, обавимо тај технички део, до овог објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је само могао од њих доћи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите једну ствар, ја сам то већ јуче објашњавао. Људи су доле и ми смо их ту сместили, онако како је то већ објашњено и о даљем поступку, одлучује опет неко други и онда ће тражити од нас асистенцију или неће, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, видите, господин Грујић каже, и данас, а и раније, каже, то је полиција ту доводила и формирала, немамо ми са тим везе'

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, немојте, ја сам пратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја само Вас питам, ја ништа.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам пратио и господина Брану. Ми организовали тај објекат нисмо, а радили смо у спровођењу или пропратњи људи из Дивича, мештана до спортске, односно до Челопека и у овој варијанти од Челопека до овог објекта. Значи, нисмо тај простор технички опремали, ми нисмо одлучивали хоће ли бити тај или неки други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли ће бити?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И да ли ће бити и до када ће бити, разумете, то није на нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да није можда Милош Пантелић, како каже господин Грујић, сам нешто организовао, неки затвор?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сам, свој приватни затвор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не, овај је такав какав јесте.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није прихватљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел могуће тако нешто?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тако нешто, пазите сада једну ствар, да би се то одрадило, то би опет морало да потекне од некога колективног тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки колективни актив на нивоу полиције, да тако нешто одлучи у то време? Да ли Ви знате'

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не може полиција одређивати, хоће ли се премештати људи одавде или оданде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће се смештати, је ли може?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Хоће ли се смештати у овај објекат или онај, то не може, јер једноставно се не бави тим. Може, рецимо предложити, где је безбедније, где су бољи услови и тако даље, али опет је то на некоме другом ко је рекао да, одлучио који колективни орган, које колективно тело, да то буде Челопек или да то буде Зворник, Суд за прекршаје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Васиљевићу?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви знате за постојање затвора, затворске јединице, притворске јединице у Дому у згради Суда за прекршаје у Зворнику?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јуче сам ја објаснио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знате за постојање тога?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чији људи су затворски чувари?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Резервни састав и активни полицајац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Полиција?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Полиција, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Претпостављам да немате неку посебну чуварску службу?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, ја сам то јуче објаснио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Као што је то у неким другим условима?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, ја сам то јуче објаснио, господине, судија, на крају крајева, објаснио сам да тај објекат је био под јурисдикцијом и надзором Основног суда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али је полиција неко ко обезбеђује основну функцију тог затвора, тј. да се не моће ући непозван у њега и да се из њега не може побећи, је ли тако?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И Ви тамо хапсите људе, имате потребе, претпостављам да за та три месеца, имате потребе да ухапсите неког починиоца неког кривичног дела, значи, оних редовних, силовања, тешке крађе, убиства, радите Ваш полицијски посао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Добро?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па Вас питам у том смислу, Ви као неко ко је у полицији, на том месту на коме сте, да ли имате тих сазнања, односно сазнања те врсте, за ово време, да затвор тај тамо функционише и у том смислу и да Ваши људи раде у њему то што раде, тј. да обезбеђују, чувају и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте се јуче врло мало изјашњавали о Суду за прекршаје. Рекли сте, био је и Суд и ту је био Вуковић Средо командир. Е, данас сада чујемо пуно о том затвору у Суду за прекршаје, па ако можете сада да нам на ту тему?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прокоментаришете?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо председнице, не видим шта је спорно око Суда за прекршаје, за који сам ја јуче објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би било нешто спорно, морамо да имамо нешто, а од Вас слабо имамо, разумете.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите једну ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево данас човек цео дан прича о том суду, да ли Ви знате да су ту довођени људи, да су били ови? Ово што је он причао, ништа друго, ми не знамо више. Да ли Ви чувате данас шта је он причао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пратио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то да нам прокоментаришете?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пратио сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Контакт његов са мном, непосредн, није био. Да ли је био са неким другим, не знам. Ја када слушам данас да је тамо било пет или шест Срба, који су тамо затворени и први пут данас чујем да је долазио председник суда Васо Ерић, да је саслушавао, да су му вођени. Ја за то не знам. Ја не знам за

пуштање људи, за пуштање људи, ево што је данас рекао човек да је пустио неког момка или да је неко изводио из Суда, из објекта, Суда за прекршаје, да су пустили неке Каменичаре. Не знам, ја то данас први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате, да су ови Гогићеви упали, па их је он?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ни за то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам нико рекао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ни за то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још да се укључим. То је опет везано за казивање овог сведока данас, који каже да је ишао на линију тамо, у воду полиције од двадесетак људи и да је тим водом командовао Марић Момчило, је ли тако? Чули сте то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је Марић Момчило?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Марић Момчило је био пре рата командир у станици Зворник и пре рата због реорганизације, премештен у центар Тузла.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, у ово време?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: По повратку овамо, ја мислим да је негде почетком маја, крајем априла, немојте ме држати за време, дошао код нас и био једно време радио у крим. служби, да би касније био и заменик.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Заменик?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Заменик командира.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Командира, тј. сведока К или Вас?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, К је отишао одавно, а он ће бити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Значи, Ваш заменик?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Петку Панићу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Петку Панићу?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: А то што је Марић ишао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По чијој наредби иде Ваших двадесет људи на прву борбену линију, ко њима командује?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Командује Марић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У којој су јединици?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Командује Марић, Марић командује из разлога, што је Марић резервни официр, капетан и логично би било да он води ту јединицу, а не да је води неко други.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, не иде он тамо самостално, ја ћу сада да се борим тамо за ово, ваљда, ваљда га неко тамо шаље и Ваше људе ваљда тамо неко шаље, неко ко размишља шире, на неким већим, ширим нивоима, потреба тактичких на том бојном простору, па Вас питам?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Свакако да они нису ишли самоиницијативно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То Вас питам, да ли знате нешто везано за то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Они су ишли за потребу и помоћ да се настави, настави акција, зато што је то тражио командант бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Као човек у полицији на том положају, да ли знате да неки Ваши људи, двадесетак Ваших људи тамо одлази, па Вас питам, да ли Ви знате за то, ко њима командује, ко их је тамо позвао и тако даље?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Управо сам Вам сада објаснио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Како нисам?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте, питам Вас, да ли Ви знате за такво што, о чему је сведок говорио, да је тај вод од двадесет људи у то време, отишао тамо негде код Кула града и држали, у рову држали борбену линију, не знам ни ја које време?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: За Кулу град не знам, за линију Засеока знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате ко их је?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То је могуће да су они, што је данас колега говорио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је Ваше људе одабрао, да то буде тих двадесет људи, када кажем вас, не мислим на Вас лично, него на вас, зворничку полицију, где сте Ви у руководећим структурама, па да ли у том смислу нешто знате? Ко је тражио да из те зворничке полиције, да се формира вод од двадесет људи и да се упуте за дан, два, три тамо негде на неку линију? Да ли знате за тако што, да ли имате лична сазнања у том смислу, да ли сте доносили сами какве одлуке у том правцу, све Вас то питам?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пазите, једну ствар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само кратко, немојте.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Управо говорим. Да би ти људи отишли за Засеок, то је тражио командант бригаде, не знам да ли је био Василић или је могуће да је био Благојевић. Али, немојте ме сада држати, да ли је овај или онај. Онда седне руководство станице и каже, ево, не тражи он сада прецизно, него каже, око двадесетак, тридесетак људи и састане се нас четири-пет људи, колегиј начелника и кажем, ајде да видимо, ко ће и како ћемо, кога и обично је то био Марић, обзиром да је резервни капетан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кула град је април месец, Кула град је април месец.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Кула град није, то је грешка.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Кула град није.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То је грешка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако сте Ви рекли.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: То је грешка и на крају крајева, ако се враћамо сада тамо негде према периоду друге општине, то је већ било када и можда 1993. када су држали негде линију према Скеларима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, то нас не интересује, него ово време. После тога је сведок ангажован на овим неким другим пословима.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И онда Марић одабере себи као капетан, одабере себи млађе људе, јаче људе, људе покретљивије, што је природа. Ја нисам никакав војни старешина и не знам ту тактику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је тај Марић данас?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У Зворнику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Зворнику?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта ради?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У пензији је човек.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У пензији?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули ово данас што прича сведок за Економију? Да ли Ви имате нешто сада да Вам је освежено сећање, везано за постојање овог затвора? Он каже, јако дуго је то трајало, нешто ближе да сте се сада присетили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја знам за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно да ли је тачно ово? Он стално помиње да сте Ви у то време били њему надређени, и Ви, и Петко?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, не, ја сам њему био цело време надређени, ту више нема спора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ваљда Ви мора да знате више него он?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Дозволите, не морам да знам све детаље, јер ја сам овамо, а он одлази доле. Ево сада Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада сазнајете и ако сазнајете, односно сазнали сте, јел то тачно што он прича, јел Вам то познато?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Знам да је био доле тај објекат, знам да је човек ишао доле, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Ишао доле? Јел га одредио неко, ближе мало, конкретније, ако можете?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Опет се враћамо, то је тим људи, тада је био начелник Мијић, командир сведок К, ја, Петко, Славко Ерић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да пустимо сада, они ће доћи, Ви сте нам данас ту. Јел Ви знате, ко је њему рекао, иди бре тамо, седи, чувај неке људе, који су ти људи, то Вас питамо? Оно данас што је он причао, само за то да се вежемо, да ли може?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не сећам се, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао тамо да се чувају неки људи, чији су то људи, ко их држи?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јуче сам објаснио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, за Економију сте рекли да не знате.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесам рекао у првој варијанти да су то у првом налету борби доведени људи горе, довела војска која је заробила негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Економију?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, цивили били? Он каже сада, цивили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, што не значи да нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате који су то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја знам да су људи доведени, по причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога знате да су доведени и ко их је довео?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Превише тражите, мислим, одакле, како од мене тражите, као да сам ја ишао са њима горе на линију и довео те људе и тражите сада од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажете, знам да су доведени. Ја Вас онда логично питам, одакле?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Зато од људи који су већ били доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од затвореника?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Од полицајаца, од људи који већ покривају тај простор и да је војска тражила од нас, обзиром да не идемо сваки дан са њима на линију да ратујемо, да остане се ту, тај разервни састав, да чува те објекте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко од војске је тражио од Вас, војска од Вас тражила, али, ко је тражио?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био у војсци?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ако мислите да ми је компјутер у глави, стварно ја се Вама извињавам. Ја уважавам Вас, али превише тражите од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао од војске да тражи? Ајде да обрнемо тако. Ко је тада био војска, ко представља војску? Неки војник или неко други?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам да ли је тражио командант, да ли је тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега командант?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да ли је тражио командант бригаде, да ли је тражио његов начелник бригаде, откуд ја да знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант бригаде, почетком маја, да ли је била бригада?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Била у оснивању, у формирању, био Благојевић, па Василић, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било крајем маја, а почетком маја, овај затвор већ функционише, Економија, па Вас питам, ко је то могао од војске да тражи од Вас да Ви чувате тамо неке људе, које они приводе?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам, могао је само по логици, неко из руководства. Не сећам се сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у руководству, није био Благојевић, дошао човек тек почетком јуна?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ако није тада била, ево ако пратите излагање, папире, изјаве, ако није била формирана бригада до краја, можда је могао доћи захтев из команде ТО или, евентуално, из Кризног штаба. Ако нема бригаде, ајде да, не могу пратити све, има ли бригаде, нема бригаде. Са та два места, са те две локације, позиције, може доћи тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже, пошто Ви немате овде посла, да чувате? Јел знате да је он ту чувао и да је имао људе и тако даље, Средо? Колико је то тамо трајало, да су људи довођени, одвођени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам колико је трајало, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви као руководећи кадар тражили неке од њега извештаје, јесте ли га нешто звали?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам хтео сада са њим на ту тему да, једноставно кратко, кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада или никада, да чујемо.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па га молим да ми сада пред читавим овим аудиторijумом каже, ја ћу бити кратак и јасан, без да ми се објашњава. Средо, молим те, реци ми, какав сам ја био као полицајац и као старешина, строг или благ?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Строг.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Само мало. Јесам ли тражио да се ради по Закону о унутрашњим пословима и Правилнику о начину вршења послова Службе јавне безбедности или сам тражио да се ради супротно?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: По Закону.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: По Закону? Јесам ли био праведан или неправедан?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Праведан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте Ви овде оптужени, сада да се браните.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је праведно тукао оно, како малопре рекосте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је тукао?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И, кога је тукао?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не, не, и то су грешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То уствари није рекао, да ли то хоћете да кажете?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то није рекао или шта?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесте рекао, јесте рекао, али је човек неконтролисано излетео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго сам ја хтела да Вас питам, чекајте, конкретно питање, конкретно, да то, мало те хвале и то да прескочимо, то ћете Ви у Зворнику, него ово да Вас питамо. Каже он да је руководство рекло, не сме да се пишу извештаји. Јел тачно то? Погледајте га у очи. Али, брзо, да покушате брзо да одговорите.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ево, нека каже, нека каже мени, није тачно, нека каже мени, јесам ли ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је у суду, ваљда смо га ми заклели, нисте га Ви заклели.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесам ли ја икада изричито или теби посебно наредио да се не смеју водити било какве евиденције?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није ми наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, шта?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Али је речено да се не воде никакве књиге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено? То када кажете речено, ко је рекао?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Ко ми је рекао, да ли ми је он рекао или Петко, Славко, ја не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате да је неко рекао, Ви или Петко или Славко?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Па, онда он, како то онда?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, онда он није радио по закону? Јел то значи да он није радио по Закону?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо, ја сам јуче на питање господина судије објашњавао, ево сада да питам Среду, јел постојала дежурна служба која је функционисала шта се ради? Тамо се запримају пријаве, на писаћу машину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте полако, да ли могу ја мало овде да то водим? Рекли сте, нисте добијали писмене извештаје?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже, није смео да их пише? Шта је ту, о чему се ради?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нека објасни од кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сада, или Ви или Петко или Славко?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ево сада сам се ја обратио њему, питам га, јесам ли ја наредио, забранио да се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту Петко, вероватно би рекао или Славко или Маринко, претпостављамо?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја не знам, немојте мени товарити шта би он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато да је њему рекао можда Петко или Славко?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Није ми познато, није ми познато, јер то је апсурд. Ја сам то и у Тузли објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чекајте, да ли је могуће да је он сам измислио да не сме да пише извештаје, писмене извештаје? Јел могуће?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, то је ван памети да измисли сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда могао да му то каже, да не пише извештаје и зашто?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја не знам, можда би боље било да, шта је разлог неписања тих извештаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, ето он каже, речено му је. Шта је по Вама разлог да не пишете извештаје? Када тај неко ко Вам је рекао, јесте га питали, зашто да не пишем, што да не водим?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Нисам га питао, шта ћу га питати. Не треба и не треба и ја сам мислио да не треба, ратно је стање, шта се има водити, какве књиге.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само да питам сведока Василића, да ли је у то време уопште доношено неко решење када се ухапси неко лице?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јуче сам објаснио, госпођо судија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците сада.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Решење о притвору доноси судија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, и у то ратно време је било, када полиција неког затвори, да ли је доношено неко решење?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Полиција, полиција.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел су доношена она решења о задржавању?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Полиција не затвара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Решење о задржавању?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Решење о задржавању, ако је било задржавања у просторијама станице полиције, онда су решења доношена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Је ли то у ратно време доношено?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Свакако да јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, имате ли објашњење за ову ситуацију, да су нека лица држана по неким затворима, без икаквих решења?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Немам за то објашњење, то није доносила полиција, ни доводила полиција.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Полиција чува те затворе, имате ли Ви објашњење да полиција чува неке људе у затворима, који су ту, без икаквог решења?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Госпођо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас питам.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам то јуче објаснио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Имате ли Ви за то сада неко објашњење? Јуче нисмо о овоме причали.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Како нисмо, када сам то јуче објаснио, како нисмо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, јуче Ви ништа нисте знали у вези овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас сте сазнали за Економију, нисте јуче знали, то сада причамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел имате или немате објашњење, ја Вас питам?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Објаснио сам да у те објекте 99% људи су доведени, је доведено од стране војске. Ево, ја смем да тврдим, разумете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Које војске?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Војске, зворничке бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко то доноси, која то војска?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Зворничка бригада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте се Ви нешто распитивали на основу чега су ти људи затворени?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нисам се распитао, али су била објашњења да су ту људи ради прикупљања војно-безбедносно интересантних података.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Неки цивили?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И на њима је докле ће их држати, како ће са њима завршити, када ће их пустити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којима, ја не чујем, извините, на којима је то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Па, на органима војне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам који су у бригади, брате, ко је био начелник војне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како чувате неког, не знате у чије име то радите?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: У име војске, у име бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где конкретно, где се обраћате, са седиштем, коме? Са ким комуницирате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Седиште бригаде, госпођо судија, је у Стандарду, у Каракају, ту је седиште бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које бригаде?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Зворничке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, није била зворничка бригада.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Када је била, онда је била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре, причамо почетком маја?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Када је био ТО, онда му је седиште било горе у граду Зворнику, у канцеларијама где је раније била територијална одбрана, односно Секретаријат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли некада са тим седиштем ТО причали о томе, пре бригаде?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесам ја јуче Вама објаснио да су се команданти, пет-шест команданата територијалне одбране променили за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли са неким од тих команданата?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не знам ко су били и са ким сам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте са неким опште од њих?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: И на крају крајева, тада је био начелник Мијић, а командир сведок К. Ви сада од мене хоћете да покријете читав простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, шта Ви знате?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја овде имам више улогу оптуженог, него сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је на тужиоцу да Вас квалификује, ми Вас овде саслушавамо као сведока.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Немам ја ништа против, ја сам рекао и овим што су били на Дивичу из Хага, рекао сам и у Тузли, рекао сам и овде, све што има да сам ја то, да ми се може ставити на терет, ево, ја могу да останем, не морам да се враћам кући уопште. Ако неко мисли да сам ја под оним околностима могао то све спречити, а нисам хтео, одмах да завршимо причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има још нешто из исказа овог сведока, на шта би Ви могли да се осврнете, рецимо, да он нешто није рекао истинито или да је рекао, па да Вас је подсетио на нешто данас? Слушали сте га као и ми цео дан?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Не мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. Колико тражите трошкове за долазак у суд?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Сутра је последњи дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Да ли је сутра последњи дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не требате, можете да идете данас, неће требати сутра, сутра нам долази нови сведок, мислим да неће требати, да Вас ослободимо.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ја сам био позван на три дана, предвиђен је био хотелски смештај, ја сам отишао јуче, нико ми није рекао да останем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико су Вам трошкови?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Дошао сам јуче колима, дошао сам данас колима, храна, пут и остало, не знам ја, срачунајте, брате, није Вам први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо колико смо требовали ових пара, па да се уклопимо?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Рачунајте, 180 и 180 километара, па не знам, све остало што иде, то ја не рачунам, по четири, пет хиљада динара, колико испадне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Вас да питамо, господине Вуковићу, колики су Ваши трошкови?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ни то не знате, бар то знате?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Спавао сам код брата, брат ме довукао доведе, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, брат није наплаћивао спавање.

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Није, вала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Храну, колико ћете да трошите данас? Како ћете да се вратите?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, Маринко може да Вас повезе, господине Василићу.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мора да плати, или ћу да истући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ће он то нама да пријави.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Нека пријави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада није ратно стање, па ће тужилац моћи одмах.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Јесам био строг, то стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су трошкови Ваши, колико кошта аутобус?

СВЕДОК СРЕДО ВУКОВИЋ: Петнаест марака, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То му дође, колико беше 1:2 ЕУРО, је ли тако? ЕУРО, марка, конвертибилна, 1:2, добро и храна.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се исплате трошкови доласка у суд и повратка у Зворник и исхране сведоку Среди Вуковићу у износу од 3.000,00 динара, а сведоку Василић Маринку износ од 10.000,00 динара.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Ваља платити «Ауди» да одем и да се вратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, па добро, то «Ауди».

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је сутра, судија?

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Пензија мала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цветко Јовић.

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Мислим, поштено речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код нас пензионери не возе «Ауди».

СВЕДОК МАРИНКО ВАСИЛИЋ: Стар иначе двадесет година, госпођо. Двадесет година стар, пре рата набављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Данашњи главни претрес се одлаже за 29. март 2006. године, са почетком у 9,30 часова, судница број 2.

Довршено у 14,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА